

Άριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/431

Έν Καισαριανῇ τῇ 2α Ὀκτωβρίου 2025

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 316^η

26η Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος

Πρός

Τούς Πανοσιολογιωτάτους καί Αἰδεσιμολογιωτάτους Πρεσβυτέρους
τούς Ἱεροκήρυκες καί τούς Ἐφημερίους, καί τούς Ἱερολογιωτάτους Διακόνους
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

οξολογοῦμε τόν Πανάγαθο Κύριό μας πού μᾶς ἀξίωσε
νά εἰσέλθουμε στή νέα Ἱεραποστολική περίοδο (2025-26) καί μᾶς
ἐμπιστεύεται τήν διαποίμανση τῶν λογικῶν προβάτων Του, ἥτοι τῶν
μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ εἴσοδος εἰς τό νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος 2025-2026 σηματοδοτεῖ
καί τήν ἑναρξη τῆς πνευματικῆς περιόδου τῆς διακονίας μας στό
γεώργιο τοῦ Θεοῦ.

Μέ τήν ανά χείρας Ποιμαντορική Έγκυκλιό μας στήν έναρξη τῆς νέας ιεραποστολικῆς περιόδου 2025-2026 καταθέτουμε κείμενο πού ἀφορᾷ στήν διασαφήνιση τῶν ὅρων «Ἐθνισμός» καί «Ἐθνικισμός» πού συχνά συγχέονται καθώς καί τήν σημασία πού κατέχουν οἱ ὅροι αὐτοί στήν νεώτερη Ἑλληνική Ἱστορία.

* * * * *

Ὁ ἐθνισμός, ὁ ἐθνικισμός καί ἡ Νεώτερη Ἑλληνική Ἱστορία

Συχνά ἀκοῦμε καί διαβάζουμε τούς ὅρους *ἐθνισμός καί ἐθνικισμός*, ἀλλά δυσκολευόμαστε νά κατανοήσουμε μέ σαφήνεια τήν σημασία τους, ὀδηγούμενοι στήν ἄγνοια τῆς οὐσιαστικῆς ἔννοιας τῶν συγκεκριμένων ὅρων, οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦνται μέ ἀβασάνιστα παρεφθαρμένο τύπο, καί μάλιστα σέ περιπτώσεις κατὰ τίς ὁποῖες τὸ περὶ τῶν αὐτῶν θέμα εἶναι πάρα πολύ σοβαρό, ὅπως ἀντίστοιχα καί τῶν ὅρων *ἐθνικός καί ἐθνικιστικός*.

Ἡ ἀφορμή στήν προκειμένη περίπτωση προῆλθε ἀπὸ τήν παρουσία καί τή χρήση ἑνὸς ὅρου, τὸν ὁποῖο πολλοὶ κακοποιοῦν χρησιμοποιῶντας τὸν παρεφθαρμένο ἐξ αἰτίας ἄγνοιας τῆς διαφορετικῆς σημασίας του. Ὅπωςδήποτε δὲν εἶναι οὔτε σπάνια ἢ συνύπαρξη διαφορετικῶν ἀπόψεων ἐπὶ ἑνὸς θέματος, οἱ ὁποῖες ἀφορμῶνται ἀπὸ διαφορετικὲς θεωρητικὲς ἀφετηρίες καί καταλήγουν σέ ἐξίσου διαφορετικὲς ἐρμηνεῖες. Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ ὑπογραμμίζει τὸν πλουραλισμὸ ἐπὶ τῆς σχετικῆς συζήτησης ἀλλὰ, παράλληλα,

καταδεικνύει καὶ τὰ συχνὰ πολλαπλᾶ ἀδιέξοδά της. Ἡ προσπάθεια ποὺ γίνεται στό κείμενο αὐτό ἀποσκοπεῖ στό νά παρουσιασθεῖ μία καθαρή, ὀρθή, ἀποδεικτική καί προσιτή σέ διατύπωση εἰκόνα ἀπέναντι σέ ποικίλες προσεγγίσεις, τίς ὁποῖες θά συναντήσῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος, ὅσον ἀφορᾷ στοὺς ὅρους *Ἔθνος καὶ Ἐθνισμός*, καὶ θά δικαιολογήσῃ τὴν διαφορὰ τους ἀπὸ ἄλλους, ποὺ προκύπτουν ὡς «ἴδιοι» ἢ «ταυτόσημοι», ἔστω καὶ ἂν, καί σχεδὸν πάντα, παρὰ τὴν «σχετική ὁμοιότητα» ἀπέχουν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ὅσο ἡ γῆ ἀπὸ τὴν... σελήνη.

Σκοπὸς μας, λοιπὸν, εἶναι νά προσφέρουμε μιὰ ἀδρή εἰκόνα τοῦ σύγχρονου ἐπιστημονικοῦ διάλογου καὶ τῶν ποικίλων προσεγγίσεων γιὰ τοὺς ὅρους *Ἔθνος καὶ Ἐθνισμός* καὶ νά διασαφηνίσουμε-θὰ ἐπιχειρήσουμε κατὰ τὸ δυνατόν - τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα προκύπτουν συνήθως ἀπὸ ἄγνοια καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἀποπειραθοῦμε νά ἀναλύσουμε στὴ συνέχεια.

Ἀσφαλῶς, προκειμένου κάποιος νά ἀσχοληθεῖ μὲ τὴν ἀναζήτησι ἀπαντήσεως σὲ θέματα ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ σημερινή γλῶσσα τῶν Νεοελλήνων, θὰ ἀνατρέξῃ σὲ κάποιο σοβαρὸ λεξικό. Χρησιμοποιήσαμε βεβαίως τὸ «*Λεξικὸ τῆς κοινῆς νεοελληνικῆς*», ἀποτέλεσμα μακρόχρονης ἐργασίας τῶν σπουδαιοτέρων ἐλλήνων γλωσσολόγων τῆς ἐποχῆς μας, τὸ ὁποῖο ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτοῦτο Νεοελληνικῶν Σπουδῶν (Ἰδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), τὸν Νοέμβριο τοῦ 1998.

Ἀναζητῶντας τὸν κατάλληλο ὀρισμὸ τοῦ πνευματικοῦ ἀντικειμένου τούτης τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς στό ὡς ἄνω ἔργο, παραθέτουμε ἐδῶ ἐπὶ λέξει ὅσα περιλαμβάνει σχετικὰ τὸ προαναφερθὲν ἔγκυρο Λεξικὸ καὶ θὰ ἐπιλέξουμε καὶ ὅσα ἄλλα ἐνδιαφέροντα σχετίζονται μὲ τὴν προκειμένη περίπτωσι.

Ὁ ἐθνισμὸς (γραμματικῶς οὐσιαστικὸ) εἶναι ἡ ἄποψη ποῦ ἐνθαρρύνει τὴν ἔκφραση καὶ τὴν καλλιέργεια τῆς ἐθνικῆς συνείδησης, ἀναγνωρίζει καὶ σέβεται τὶς ἐθνικὲς διαφορές. Συνιστᾷ ἐπίσης τὴν ἀπαράγραφτη πίστη καὶ ἀφοσίωση κάθε ἀνθρώπου στὰ ἰδεώδη τοῦ ἔθνους στὸ ὁποῖο ἀνήκει, τῆς πατρίδας του δηλαδή, χωρὶς ὅμως καμία πρόθεση περιφρόνησης ἢ ὑποτίμησης τῶν ἀντίστοιχων ἰδεωδῶν κάθε ἄλλου ἔθνους (πρβ. πατριωτισμός, ἐθνικισμός). Ἀπὸ τὸν ὀρισμὸ αὐτὸν βεβαίως προκύπτουν οἱ ἐπὶ μέρους τομεῖς, στοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦνται οἱ χαρακτηρισμοὶ ποῦ καλύπτουν ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ δεδομένου θέματος.

Ὁ ἐθνικός -η -ο (ἐπίθετο):

11. Προσδιορισμὸς τοῦ ἔθνους στὸ ὁποῖο ἀνήκει ἢ γίνεται ἀναφορά, δηλαδή: ὁ πολιτισμὸς, οἱ ἐθνικὲς παραδόσεις του, ἡ ἐθνικὴ κληρονομία, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἡ ἐθνικὴ συνείδηση, τὸ ἐθνικὸ φρόνημα, τὰ ἐθνικὰ προβλήματα, τὸ ἐθνικὸ συμφέρον. Ἐθνικὴ πολιτικὴ / κίνδυνος. Ἐθνικὴ ἱστορία / ἀνεξαρτησία / ἐπέτειος. Ἐθνικὴ γλῶσσα. Ἐθνικὲς λογοτεχνίες. Ἐθνικὸς ὕμνος. Ἐθνικὰ σύμβολα. Ἐθνικὰ κράτη, ποῦ συγκροτοῦνται μὲ βάση τὴν ἔννοια τοῦ ἔθνους. Συχνὰ γιὰ νὰ τονιστεῖ ὁ πανεθνικός του χαρακτήρας: Ἐθνικὴ Ἀντίσταση. Ἐθνικὴ Ἐπανάσταση. Ἐθνικοὶ ἀγῶνες. Προσφορὰ στὸ ἔθνος, στὴν ὑπαρξή του, στὴν ἀνάπτυξή του κτλ.: Ἐθνικὴ δράση / ἔργο / πολιτικὴ. (γιὰ πρόσωπα): Ἐθνικοὶ ἥρωες / ἡγέτες / εὐεργέτες./ ποιητές.

2. ποῦ ἀνήκει ἢ ἀναφέρεται στὸ κράτος, στὴν ἐθνικὴ κοινότητα μὲ κοινὴ πολιτικὴ ἔκφραση· (πρβ. κρατικός): Ἐθνικὴ οἰκονομία / ἄμυνα / στρατός / πλοῦτος. ποῦ εἶναι, γίνεται σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια (σὲ ἀντιδιαστολὴ συνήθ. πρὸς τὰ τοπικός, ἐπαρχιακός): Ἐθνικὲς ἐκλογές.

Δρόμος. Ἐθνική ὁδός. Ἐθνικὸ ἐπαρχιακὸ δίκτυο. Ἐθνικὸ ποτὸ / φαγητό. Ἐθνική (ἀθλητική) ομάδα καὶ ὡς οὐσ. ἢ Ἐθνική: Πότε παίζει ἡ Ἐθνική μὲ τὴ Γαλλία; (ἐκφρ.) φόρεσε τὴ φανέλα τῆς Ἐθνικῆς. Ἐθνική συνέλευση / κυβέρνηση / νομοθεσία. Ἐθνική ἀντιπροσωπεία / βουλή. Ἐθνικὸ λαχεῖο καὶ ὡς οὐσ. τὸ ἔθνικό. σὲ ὀνομασίες ὀργανισμῶν, ἰδρυμάτων κτλ.: Ἐθνικὸ Θέατρο καὶ ὡς οὐσ. τὸ Ἐθνικό. Ἐθνική Βιβλιοθήκη.

II1. (γραμματικά) Ἐθνικὰ ὀνόματα καὶ ὡς οὐσ. τὰ ἔθνικά, οἱ λέξεις ποὺ δηλώνουν τὸν κάτοικο ἐνὸς τόπου (χώρας, πόλης κτλ.) ἢ αὐτὸν ποὺ κατάγεται ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπο.

2. (ἱστορικά καὶ ἐκκλησιαστικά, ὡς οὐσιαστικό) ὁ ἔθνικός, ὀνομασία τῶν εἰδωλολατρῶν κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες. ἔθνικα καὶ (λόγια) ἔθνικῶς (ἐπίρρημα). Ἐθνικοσοσιαλισμὸς ὁ : πολιτικὴ κίνηση μὲ ἔθνικιστικὸ χαρακτήρα, ποὺ στρέφεται ἐναντίον τόσο τοῦ κομμουνισμοῦ ὅσον καὶ τῆς ἀστικῆς δημοκρατίας καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐγκαθίδρυση ὀλοκληρωτικοῦ μονοκομματικοῦ καθεστῶτος: Ὁ ἔθνικοσοσιαλισμὸς τοῦ Χίτλερ, ὁ ναζισμὸς. Ἀπὸ αὐτὸ προέκυψαν καὶ ὅροι ὅπως: ἔθνικοσοσιαλιστὴς ὁ, θηλ. ἔθνικοσοσιαλίστρια: ὁ ὀπαδὸς τοῦ ἔθνικοσοσιαλισμοῦ· ναζι· (πρβ. χιτλερικός, φασίστας)· ἔθνικοσοσιαλιστικός,-η-ο, ποὺ ἐκφράζει τὴν πολιτικὴ κίνηση τοῦ ἔθνικοσοσιαλισμοῦ· ναζιστικός. Οἱ ὅροι *ἐθνιστὴς καὶ ἐθνικιστὴς* ἀναφέρονται σὲ ἄτομα ποὺ ἔχουν ἔθνικὴ συνείδηση καὶ ὑποστηρίζουν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους τους. Ὁ ὅρος *ἐθνικιστὴς* ὅμως παρατηρεῖται ὅτι μερικὲς φορές νὰ ἀρνητικὸ περιεχόμενο, τὸ ὁποῖο ἐμπερικλείει ἴσως καὶ ἐχθρότητα πρὸς ἄλλα ἔθνη. Ἀναφέρεται σὲ ἄτομο ποὺ ἔχει συνείδηση τῆς ἔθνικῆς του ταυτότητας καὶ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ ἔθνους του ἀλλὰ συχνά εἶναι δυνατόν νὰ ὀδηγηθεῖ σὲ διακρίσεις καὶ ἐπιθετικὴ

συμπεριφορά πρὸς ἄλλα ἔθνη. Κατὰ κανόνα, τὸ Ἔθνος θεωρεῖται δεδομένο γιὰ τὸν κάθε λαὸ καὶ ταυτόχρονα ἐκλαμβάνεται ὡς κάτι χωρὶς διαστάσεις, ἄχρονο, ποὺ δὲν μεταβάλλεται, ποὺ ἔχει ἱστορία. Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Μ. Χατζόπουλος «Ἡ σχολὴ ποὺ ἐγκαινίασε τὸν ἐπιστημονικὸ διάλογο γιὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Ἐθνικισμὸ καί, ὡς ἓνα μεγάλο σημεῖο διατηρεῖ ἀκόμη κυρίαρχη θέση ἐκεῖ, εἶναι οἱ Νεωτεριστές (Modernists, γράφει ὁ Χατζόπουλος). Οἱ Νεωτεριστές ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ Ἔθνος εἶναι γέννημα τῶν δύο τελευταίων αἰώνων καὶ θρέμμα τοῦ Ἐθνικισμοῦ. Εἶναι, λοιπόν, ὁ Ἐθνικισμὸς ὁ παράγοντας ἐκεῖνος ποὺ δημιουργεῖ τὰ Ἔθνη καὶ ὄχι τὸ ἀντίστροφο. Ὁ Ἐθνικισμὸς εἶναι μιὰ νεωτερικὴ ἰδεολογία ἢ ὁποῖα ἀναδύεται στὴ σχισμὴ ποὺ ἀφήνει πίσω της ἡ διάβρωση τῶν παραδοσιακῶν βεβαιότητων καὶ ἡ ἀποσύνθεση τοῦ ἱστοῦ τῶν προβιομηχανικῶν κοινωνιῶν. Σχετίζεται γενεσιουργικὰ μὲ τοὺς οἰκονομικούς, πολιτικούς καὶ ἰδεολογικο-πολιτισμικούς μετασχηματισμοὺς ποὺ ἐπιβάλλει ἡ νεωτερικότητα καθὼς καὶ μὲ τὰ λειτουργικά, ἐξουσιαστικά ἢ ἐν γένει κοσμοθεωρητικά ζητούμενά τους.

Γιὰ τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους σήμερα τὸ Ἔθνος δὲν ἀποτελεῖ πρόβλημα – ἰδιαίτερα μάλιστα ὅταν τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἔθνος εἶναι αὐτὸ στὸ ὁποῖο οἱ ἴδιοι ἀνήκουν. Κατὰ κανόνα, τὸ Ἔθνος θεωρεῖται δεδομένο γιὰ τὸν κάθε λαὸ καὶ ταυτόχρονα ἐκλαμβάνεται ὡς κάτι ἀδιάστατο, ἄχρονο, ἀμετάβλητο. Ὅπως συνήθιζε νὰ λέει στὰ μαθήματά του ὁ Ε. Gellner¹, «σήμερα κάποιος ἔχει ἓνα ἔθνος ἀκριβῶς ὅπως ἔχει ἓνα χέρι ἢ ἓνα πόδι. Ὁ ὅρος *ἐθνικισμὸς* ὀρίζει κατὰ πρῶτο λόγον τὴν ἀπόλυτη καὶ μέ

¹Ὁ Ἑρνεστ Ἀντρέ Γκέλνερ (9 Δεκεμβρίου 1925 – 5 Νοεμβρίου 1995) ἦταν Γαλλο-Βρετανὸς Τσέχος φιλόσοφος καὶ κοινωνικὸς ἀνθρωπολόγος, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸν θάνατό του, χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα The Daily Telegraph ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς πλέον δραστήριους διανοούμενους τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα The Independent ὡς «*μονοπρόσωπος σταυροφόρος τοῦ κριτικοῦ ὀρθολογισμοῦ*».

πάθος προσήλωση τῶν πολιτῶν στοῦ ἔθνος τους, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ φτάσει ὡς τὴν περιφρόνηση καὶ τὴν ἐχθρότητα πρὸς ἄλλα ἔθνη. Εἶναι πολλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑποστηρίζονται καὶ προβάλλονται ὑπὸ τὸν ὄρο αὐτὸν ἀλλὰ ἡ ἑξαρσὴ του στὶς γειτονικὲς χῶρες μιᾶς ἄλλης, συγκεκριμένης περιοχῆς ἴσως ἀπειλεῖ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν εἰρήνη της. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἄποψη καὶ κίνηση, ποὺ ἐκδηλώθηκε κατὰ τὸν 19ο αἰῶνα κυρίως, ἀναγνώριζε καὶ ἀποδεχόταν τὶς ἐθνικὲς διαφορὲς καὶ ἰδιομορφίες ὡς βάση γιὰ τὴ σύσταση καὶ λειτουργία τῶν πολιτικῶν κοινοτήτων, στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα ὅμως ἄρχισε νὰ μεταβάλλει τὸν φιλελεύθερο καὶ διεθνιστικὸ της χαρακτῆρα καὶ νὰ μεταβάλλεται σὲ συντηρητικότερο ἕως καὶ ἀντιδραστικὸ. Στὴν περίπτωσή τοῦ ἐθνικισμοῦ, πρόκειται γιὰ μιὰ παρερμηνεία ἡ ὁποία ἀγνοεῖ ὅχι μόνον τὴν ἰδεολογικὴ πολυμορφία ποὺ ἐμφανίζει τὸ φαινόμενο στὸ ἱστορικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ καὶ τὴν (ἐγγενή) ἀντινομία τῶν κοινωνικῶν λειτουργιῶν του στὸ συγχρονικὸ ἐπίπεδο: ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ ὁ ἐθνικισμὸς χωρίζει καὶ καταστρέφει καί, ἀπὸ τὴν ἄλλη, νοσηματοδοτεῖ, κινητοποιεῖ καὶ συσπειρώνει.

Μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων διακεκριμένοι στοχαστὲς ἔκαναν εὐστοχες ἀναφορὲς στὸν ὄρο ἔθνος, ὅπως ὁ Max Weber (1864-1920), ὁ γερμανὸς κοινωνιολόγος καὶ πολιτικὸς οἰκονομολόγος, τοῦ ὁποίου οἱ ἰδέες ἐπηρέασαν τὴν κοινωνικὴ θεωρία, τὴν κοινωνικὴ ἔρευνα καὶ τὸ σύνολο τῆς ἐπιστῆμης τῆς κοινωνιολογίας. Ὁ Weber ὀρίζει τὸ ἔθνος «ὡς μιὰ κοινότητα αἰσθήματος ποὺ στοχεύει στὴν παραγωγή ἑνὸς δικοῦ τοῦ κράτους» καὶ τονίζει ὅτι τὰ αἰσθήματα ἀλληλεγγύης ἀνάμεσα στὰ μέλη τοῦ ἐμπερικλείονται σὲ ἓνα εὐρύτερο συναίσθημα, τὸ λεγόμενο ἐθνικὸ αἶσθημα.

Για ένα πολίτη του δυτικού κόσμου αποτελεί άδιανόητη ενέργεια ή μη σύνδεση της ταυτότητάς του με την έννοια του έθνους-κράτους. Πόσο εύκολα όμως μπορούμε να ορίσουμε μια τόσο πολυσήμαντη και πολυδιατυπωμένη έννοια; Ο όρος έθνος, που χωρίς αμφιβολία αποτελεί μια από τις κυριότερες έννοιες της πολιτικής μας ζωής, δεν ορίζεται ούτε μονοσήμαντως ούτε αποκλειστικώς, όπως παρατηρεί η Έλένη Σελλά – Μάζη, καθηγήτρια Γλωσσολογίας στο Τμήμα Τουρκικών Σπουδών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών του Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ειδική στην Γενική Γλωσσολογία και στα προβλήματα της διγλωσσίας.

Ο έθνικισμός εμφανίστηκε ως μια πολιτική ιδεολογία αλλά και πρακτική και νοοτροπία, σύμφωνα με την οποία άτομα της ίδιας εθνότητας πρέπει να είναι ελεύθερα να συγκροτήσουν ένα δικό τους κράτος. Στην ουσία πρότεινε ως βάση της πολιτικής ένότητας όχι τη φυλή, τη θρησκεία ή τον μονάρχη, αλλά το έθνος ως λαό - δήμο. Πρόκειται για ιδεολογία που προέρχεται από τον ευρωπαϊκό Διαφωτισμό και διαδόθηκε ως επαναστατική πρακτική με τη Γαλλική Έπανάσταση. Ο έθνικισμός, όπως εμφανίστηκε κατά τον 18ο αιώνα, υπήρξε δημοκρατικός και έδινε βαρύτητα όχι μόνο στα κοινά πολιτιστικά χαρακτηριστικά των εθνών (ή συγκρότησή τους είχε αρχίσει ήδη από τον ύστερο μεσαίωνα) αλλά και στην ιδιότητα του πολίτη και την επιθυμία του να ανήκει στο έθνος – στον λαό. Αυτή η έθνικιστική -πατριωτική και δημοκρατική- ιδεολογία διαμόρφωσε τις συνειδήσεις των επαναστατημένων Ελλήνων του 1821 και οδήγησε στην ανεξαρτησία της Ελλάδας.

Στὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ 19ου αἰῶνα καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑποχώρηση τῶν ιδεῶν τοῦ Διαφωτισμοῦ, τὴν ἐπιρροή τοῦ ρομαντισμοῦ, τὴν ἐμφάνιση τοῦ κοινωνικοῦ δαρβινισμοῦ, τοῦ ρατσισμοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀνορθολογισμοῦ, ἡ σημασία τοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ τῆς ἔννοιας τοῦ ἔθνους ἄλλαξαν. Τὰ πολιτιστικὰ καὶ βιολογικὰ στοιχεῖα τοῦ ἔθνους ἀπέκτησαν προτεραιότητα, ἡ δημοκρατία καὶ ἡ ιδιότητα τοῦ πολίτη ὑποβαθμίστηκαν καὶ ὁ λαὸς διαχωρίστηκε ἀπὸ τὸ ἔθνος. Σημασία δόθηκε ἀποκλειστικὰ στὴν κοινὴ καταγωγή, τὸ αἷμα, τὴ γλῶσσα, τὴ θρησκεία, τὶς παραδόσεις (ἰδιαίτερα τὶς λαϊκές, ποὺ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀνακαλύπτονταν), ἐνῶ ἀγνοήθηκαν τόσο ἡ δημοκρατικὴ μορφή του πολιτεύματος (καὶ ἓνας μονάρχης ἢ δικτάτορας μποροῦσε νὰ ἐκπροσωπεῖ τὸ ἔθνος ὡς ἀφηρημένη πολιτιστικὴ οὐσία) ὅσο καὶ ὁ ἐλεύθερος νὰ αὐτοκαθοριστεῖ πολίτης. Τὸ ζήτημα τοῦ ποιὸς ἀνήκει σὲ ἓνα ἔθνος ἀποφασίζοταν πλέον μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἐξουσία, τοὺς ἐπαγγελματίες ιστορικοὺς της, ἀργότερα μάλιστα καὶ ἀπὸ γιατροὺς καὶ βιολόγους. Ὁ λαὸς δὲν εἶχε ἔκτοτε τὴν δυνατότητα ἔκτοτε νὰ ταυτίζεται μὲ τὸ ἔθνος, ἐφ' ὅσον περιελάμβανε καὶ ἄλλες ἐθνικὲς μειονότητες, τὸ πρόβλημα τῶν ὁποίων μετατράπηκε μὲ τὸν καιρὸ σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικὰ θέματα ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν συγκρούσεων.

Ὁ ἐθνικισμὸς (συνώνυμο ἢ λέξη σοβινισμὸς) εἶναι ἡ προσήλωση στὰ ἐθνικὰ ιδεώδη, παραβλέποντας ὅμως τὰ ὅποια ἄλλα ιδεώδη. Οἱ ἐθνικιστὲς (στὴν Ἑλλάδα λέγονται καὶ ἐθνικόφρονες) θεωροῦν ὅτι τὸ δικό τους ἔθνος εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔθνη, πιστεύουν ὅτι ὅσοι ἀνήκουν στὸ δικό τους ἔθνος εἶναι φυλετικὰ ἀνώτεροι, ἐξυπνότεροι κλπ. ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀνήκουν στὰ ἄλλα ἔθνη. Εἶναι δηλαδὴ ρατσιστές. Βέβαια

υπάρχουν μεγάλες διαβαθμίσεις στον έθνικισμό, που έκκινούν από τις περι «άρεια φυλής» θεωρίες (=ναζιστικές) ως και μέχρι τους άπλους «άντιαριστερους» και υπερσυντηρητικούς.

Ο έθνισμός (συνώνυμο ή λέξη: πατριωτισμός) είναι ή προσήλωση στα έθνικα ιδεώδη, με επίγνωση της έθνικης συνείδησης. Αυτό σημαίνει ότι ο έθνιστής (ο πατριώτης) αγωνίζεται για το καλό της πατρίδας και του έθνους του, χωρίς να πιστεύει ότι τα άλλα έθνη είναι κατώτερα από το δικό του έθνος. Ο έθνιστής έχει συνείδηση της ιδιαιτερότητάς του ως μέλος του έθνους του, έχει συνείδηση της (έθνικης) ταυτότητάς του, χωρίς επ' ουδενί να πιστεύει ότι οι άλλες έθνικες ταυτότητες είναι κατώτερης ή άρνητικής αξίας.

Ο έθνισμός είναι ή πολιτική άποψη και κίνηση, που έκδηλώθηκε βασικά κατά τον 19ο αιώνα και αναγνώριζε ως βάση για την σύσταση και την λειτουργία των πολιτικών κοινοτήτων τις έθνικες διαφορές και ιδιομορφίες. Στα τέλη του 19ου αιώνα το κίνημα του έθνικισμού άρχισε να χάνει το φιλελεύθερο και διεθνιστικό του χαρακτήρα, και να γίνεται συντηρητικότερο ακόμη και αντιδραστικό. Στην ελληνική γλώσσα, ο όρος έθνισμός αναφέρεται κυρίως στην τάση ή την ιδεολογία ή οποία προωθεί την ένότητα και την ταυτότητα ενός έθνους, ενώ ο έθνικισμός είναι ένας όρος ευρύτερος, στον οποίο περιλαμβάνεται και ή πολιτική δράση για την προώθηση των συμφερόντων του έθνους, συχνά με έμφαση στην υπεροχή του έναντι άλλων έθνων. Με άλλα λόγια, «ο έθνισμός είναι ή ιδέα και ο έθνικισμός είναι ή πρακτική εφαρμογή αυτής της ιδέας». Συνοπτικά, ο έθνικισμός μπορεί να θεωρηθεί μιὰ πιο έντονη και δυνητικά προβληματική μορφή του έθνισμού.

Ἡ διάκριση τοῦ ἔθνους σὲ «ἓνα ἔθνος ὡς παθητικὴ πολιτισμικὴ κοινότητα» καὶ σὲ «ἓνα ἔθνος ὡς αἴσθημα ἠθικῆς συγκρότησης καὶ συνείδησης» (ἡ πολιτικὴ κοινότητα) γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1908 ἀποδίδεται στὸν Ἀνδρέα Κάλβο, ἓνα ἀπὸ τοὺς σημαντικότερους νεοέλληνες ποιητὲς (Ἀπρίλιος 1792 – 3 Νοεμβρίου 1869). Ἄν καὶ ἡ ἀναζήτηση γιὰ τὴν ἀκριβὴ διατύπωση καὶ τὸν ἀκαδημαϊκὸ ὄρο δὲν ὁδήγησε σὲ συγκεκριμένη πηγή, ἡ ἀντίληψη ἐκείνη ἀντικατοπτρίζει τὴν καθοριστικὴ συμβολή του Κάλβου στὴν κατανόηση τῆς ἐθνικῆς συνείδησης, στὴν ὁποία τὸ ἔθνος δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα σύνολο πολιτισμικῶν στοιχείων ἀλλὰ μιὰ συλλογικὴ συνείδηση καὶ ἠθικὴ πράξη ποὺ ὁδηγεῖ σὲ πολιτικὴ δράση.

Ὁ ὄρος *πατριωτισμός* εἶναι μᾶλλον συνώνυμος μὲ τὸν δημοκρατικὸ ἐθνικισμὸ τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰῶνα, ἂν καὶ σήμερα περισσότερο θεωρεῖται ταυτόσημος μὲ τὴν ἔννοια τῆς φιλοπατρίας (φιλοπατρία εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τὴ γῆ τοῦ πατρός, τὴν πατρικὴ γῆ), ἡ ὁποία δηλώνει συναίσθημα ἀγάπης γιὰ τὴν πατρίδα χωρὶς καμιά ἀρνητικὴ ἀξιολόγηση γιὰ τὶς πατρίδες τῶν ἄλλων καὶ ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ὁργανωμένη ἰδεολογία καὶ τὸ πολιτικὸ πρόγραμμα ποὺ εἶναι ὁ ἐθνικισμὸς σὲ ὁποιαδήποτε ἐκδοχή του.

Ὁ *σοβινισμός* εἶναι ἡ ἀκραία καὶ ἄλογη ἀφοσίωση στὴν ἰδέα καὶ σὲ ὅ,τι θεωρεῖται «ἀποστολή» ἐνὸς ἔθνους. Ταυτίζεται μὲ τὸν ὑπερεθνικισμὸ καὶ τὴν ἐπιθετικότητα ἀπέναντι στὰ ἄλλα ἔθνη. Ὁ ὄρος ἔλκει τὴν καταγωγὴ τοῦ ἀπὸ τὸν Νικολᾶ Σοβέν, ἓναν στρατιώτη τοῦ Ναπολέοντα Βοναπάρτη κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Πρώτης Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ ὁποῖος ἐξεδήλωνε ὑπέρμετρη ἀφοσίωση στὸν αὐτοκράτορα. Πρὶν ἀπὸ περισσότερα τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, στὴν περίφημη

διάλεξή τοῦ «Τί εἶναι ἓνα ἔθνος;» ὁ Ernest Renan² παρατήρησε ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ ἔθνους, «προφανῶς ξεκάθαρη», εἶναι «εὐκόλο νὰ παρεξηγηθεῖ σοβαρά. Ἀκόμη καὶ σήμερα ἡ κατάσταση σύγχυσης ποὺ θολώνει ὅσα ἔχουν γραφεῖ γιὰ τὸ ἔθνος δὲν ἔχει ἀλλάξει οὐσιαστικά. Τὸ νέο εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ παλὶρροια ἱστορίας σαρώνει τὰ ἔθνη-κράτη μακριά. Σέ ἓναν κόσμον ποὺ κάθε μέρα γίνεται ὅλο καὶ πιὸ στενά ἀλληλεξαρτημένος, τὰ ἔθνη-κράτη ἐπιβιώνουν ἀπλῶς ὡς ἀπομεινάρια ἄλλων ἐποχῶν. Νέες μορφές κρατισμοῦ καὶ νομιμότητος ἐξουσίας, βασισμένες σὲ πολυεθνικὲς καὶ ὁμοσπονδιακὲς ἀρχές πολιτικῆς συνύπαρξης, ἀναδύονται καὶ τείνουν νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν παλιά, παρακμιακὴ τάξη τῶν ἐθνῶν-κρατῶν. Ἡ σχολὴ ποὺ ἐγκαινίασε τὸν ἐπιστημονικὸ διάλογο γιὰ τὸ *Ἔθνος καὶ τὸν Ἐθνικισμό* καί, κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος, διατηρεῖ ἀκόμη τὴ δεσπόζουσα θέση σὲ αὐτόν, εἶναι οἱ *Νεωτεριστές* (Modernists), οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ *Ἔθνος* εἶναι γέννημα τῶν δύο τελευταίων αἰώνων καὶ θρέμμα τοῦ *Ἐθνικισμοῦ*. Συνεπῶς ὁ *Ἐθνικισμός* εἶναι ὁ παράγων ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δημιουργεῖ τὰ Ἔθνη καὶ ὄχι τὸ ἀντίστροφο. Ὅπως ἐπισημαίνει ὁμως ὁ Μ. Χατζόπουλος, τὸ μεγάλο πρόβλημα τῶν Νεωτεριστῶν εἶναι ἡ ἀδυναμία τους νὰ ἐξηγήσουν ἱκανοποιητικά, ἀπὸ τὴν ἐπιδημικὴ διάδοση τοῦ Ἔθνους καὶ τὴ πυρετώδη «γοητεία» ποὺ (ἐπιμένει νὰ) ἀσκεῖ ὁ *Ἐθνικισμός* σὲ εὐρύτατα πληθυσμιακὰ σύνολα ἀνεξαρτήτως γεωγραφίας καὶ πολιτιστικῶν καταβολῶν.

Ὁλοκληρώνοντας αὐτὴ τὴν σύντομη ἀναφορὰ ὅρους *ἔθνισμός* καὶ *ἔθνικισμός* παραθέτουμε τὰ λίγα μεστὰ καὶ παραστατικὰ λόγια τοῦ τέως

² Ὁ Ζοζέφ Ἔρνεστ Ρενάν, γάλλος ἀνατολιστὴς καὶ μελετητὴς, ἔγραψε γιὰ τὶς Σημιτικὲς γλῶσσες καὶ τοὺς σχετικὸς πολιτισμούς. Ὑπῆρξε ἐπίσης ἱστορικὸς τῶν θρησκειῶν, φιλόλογος, φιλόσοφος, Βιβλικὸς μελετητὴς καὶ κριτικὸς (27 Φεβρουαρίου 1823 - 2 Ὀκτωβρίου 1892).

Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Χρήστου Σαρτζετάκη, τὰ ὅποια ἀποσπάσαμε ἀπὸ μία τηλεοπτικὴ συνέντευξη στὸν δημοσιογράφο Νίκο Χατζηνικολάου. Κατὰ τὴν ροὴ τῆς συνεντεύξεως ἔγινε ἀναφορὰ γιὰ τὸν ἐθνικισμό καὶ ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπάντησε τὰ ἀκόλουθα: «Θέτοντας αὐτὸ τὸ ἐρώτημα πέφτετε στὴν παγίδα τῶν ἐπιβούλων, στὴν καλὰ στημένη παγίδα τῶν ἐπιβούλων, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ἀποκρύψουν τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ. Ὁ ἐθνικισμὸς εἶναι κάτι βαθειὰ ἀνθρώπινο. Προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη Ἕθνος, εἶναι κάτι τό κατ' ἐξοχὴν δημοκρατικό, εἶναι κάτι θεάρεστο, κάτι τὸ ἱερό. Ἀνταποκρίνεται σὲ μιὰ φυσικὴ πραγματικότητα, τὴν ὁποία ἔχει διαπιστώσει ἡ ἐπιστῆμη τῆς Γενετικῆς, καὶ ὅσοι ἔχουν ἐνημέρωση ξέρουν ὅτι σήμερα, μὲ αὐστηρῶς ἐπιστημονικὲς μεθόδους, εἶναι δυνατόν γιὰ τὸν καθένα μας νὰ διαπιστωθεῖ σὲ ποιά φυλετικὴ ὁμάδα ἀνήκει. Οἱ κάτοικοι τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ δὲν ἔχομε καμία σχέση μὲ τοὺς γείτονες, ἀποτελοῦμε συνέχεια κάποιων. Ποιῶν κάποιων; Αὐτῶν τῶν προγόνων μας. Αὕτῃ ἡ θεωρία λέγεται κατὰ διαστροφὴν ἐνὸς χωρίου τοῦ Πανηγυρικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν πολιτικῶν. Εἶναι λενινιστικὴ θεωρία μάλιστα!»

Μέρος Δεύτερο.

Προχωρούμε στο δεύτερο μέρος της ποιμαντορικής Έγκυκλίου μας.

Όλη η ιεραποστολική εργασία που έπιτελείται στην Ίερά Μητρόπολή μας εξετάζεται σέ τρεῖς ἄξονες:

Α΄ . Ἐκκλησιαστική Διοίκηση

Β΄ . Ποιμαντική καί Πνευματική Διακονία

Γ΄ . Φιλανθρωπία - Κοινωνική προσφορά.

Α . Ἐκκλησιαστική Διοίκηση.

Ἡ Ἐνορία

Πολύ σοφά ἔχουν διαιρεθεῖ οἱ Ἐπαρχίες τῶν Μητροπόλεων καί τῶν Ἐπισκοπῶν σέ μικρότερες κοινότητες πιστῶν πού λέγονται Ἐνορίες.

Τήν διοίκηση καί διαχείριση τῶν Ἐνοριῶν ρυθμίζουν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ ἐκάστοτε ἰσχύοντες Νόμοι τῆς Πολιτείας.

Θεολογικῶς καί Ἐκκλησιολογικῶς ἐκάστη Ἐνορία ἀνεξαρτήτως μελῶν ἀποτελεῖ πλήρη Ἐκκλησία.

Μόνο ὁ καταμερισμός κάθε ἐργασίας εἶναι δυνατόν νά δώσει ἄνεση καί εὐχέρεια ἀλλά καί πρακτικότητα στήν διεξαγωγή της. Τό ἴδιο ἰσχύει φυσικά καί γιά τήν σοβαρότατη καί ὑπευθυνότατη ἐργασία τῆς διαποιμάνσεως τῶν Χριστιανῶν πού συγκροτοῦν τίς τοπικές Ἐκκλησίες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι οἱ Ἐπίσκοποι (Πατριάρχες, Ἀρχιεπίσκοποι, Μητροπολίτες, κ.λπ.).

Στίς Ἐνορίες οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ κατ' ἐξοχήν ἀποκλειστικοί Ποιμένες διαθέτουν, ὡς ἄμεσα ἐκτελεστικά ὄργανα, τοὺς Πρεσβυτέρους, (Ἱερεῖς), πού βοηθοῦνται ἀπό τοὺς Διακόνους. Οἱ Πρεσβύτεροι, ἐπομένως εἶναι οἱ ἄμεσοι πνευματικοὶ Ἡγέτες καί Ποιμένες τῶν Χριστιανῶν, πού ἀνήκουν στήν Ἐνορία τους. Καί πολύ ὀρθά. Διότι εἶναι τελείως ἀδύνατον νά ἔλθει ὁ Ἐπίσκοπος σέ ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τίς χιλιάδες τῶν πιστῶν, πού ἀνήκουν στήν Ἐπαρχία του, καί μάλιστα μέ κάθε ἓνα ἀπό αὐτοὺς ἀτομικά, ὅπως ἐπιβάλλει τό πραγματικό χρέος τῆς ἀληθινῆς πνευματικῆς Ποιμαντορίας. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ δίδων τίς κατευθύνσεις καί τίς ἐντολές, αὐτός πού ἀσκεῖ τήν ἐπίβλεψη καί τόν συντονισμό, αὐτός πού ἔχει τήν ἀνώτατη διοικητική καί πειθαρχική ἐξουσία στήν Ἐπαρχία του, ἀλλά καί τό ἔργο στίς λεπτομέρειες τό ἐμπιστεύεται στοὺς Πρεσβυτέρους

πού αὐτός καθιστᾷ Ἐφημερίους τῶν Ἑνοριῶν στίς ὁποῖες διαιρεῖται ἡ Ἑπαρχία του.

Μέ κέντρο πάντοτε τόν Ἱερό Ναό καί τήν θεία λατρεία πού τελεῖται σ'αὐτόν ὁ Ἐφημέριος κάθε Ἑνορίας μέ τήν ἐντολή καί τήν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου του, καί μέ τήν πνευματική ἐξουσία καί δύναμη πού ἔχει ἀπό τήν χειροτονία του μεριμνᾷ καί ἐργάζεται γιά τήν σωτηρία καί τήν κατά Χριστόν προαγωγή τῶν Ἑνοριτῶν του. Δικαιοῦται στό ἔργο του αὐτό νά ἔχει βοηθούς καί συμπαραστάτες καί ὅλους τούς φωτισμένους καί καλοπροαιρέτους πιστούς πού βρίσκονται στήν Ἑνορία του διότι καί αὐτοί πρέπει νά ἐνδιαφέρονται γιά τήν πνευματική ἀνάπτυξη καί πρόοδο ὅλης τῆς Ἑνορίας.

Εἶναι φανερό ὅτι ἂν ἔχουμε μία τέτοια ἀνάπτυξη καί πρόοδο σέ κάθε Ἑνορία μιᾶς Ἑπαρχίας κατ' ἀνάγκη θά ἔχουμε τήν ἴδια ἀνάπτυξη καί πρόοδο σέ ὁλόκληρη τήν Ἑπαρχία, πού ἀποτελεῖται ἀπό τίς Ἑνορίες. Πολλές τέτοιες Ἑπαρχίες ἀποτελοῦν τήν Ἐκκλησία ἐνός τόπου.

Ἄν θέλουμε λοιπόν νά προάγεται ἡ πνευματική κατάσταση σ' ἕνα τόπο ὅπως ἡ Ἑλλάδα γιά παράδειγμα, εἶναι ἀνάγκη νά ἐνδιαφερθοῦμε γιά τήν πνευματική προαγωγή τῶν Ἑνοριῶν πού συγκροτοῦν τίς διάφορες Ἑπαρχίες. Διότι ἡ πρόοδος τῶν Ἑνοριῶν συγκροτεῖ τήν πρόοδο τῶν Ἑπαρχιῶν. Ἀλλά αὐτό δέν ἔχει γίνει ἀκόμη τελείως ἀντιληπτό ἀπό τούς Χριστιανούς, πού ἀποτελοῦν τίς διάφορες ἐπί μέρους Ἑνορίες. Καί γι' αὐτό καί αὐτοί ἀκόμη οἱ περισσότεροι φωτισμένοι θρησκευτικῶς δέν δεικνύουν τόσο ἐνδιαφέρον γιά τήν Ἑνορία τους. Συμβαίνει μάλιστα πολλές φορές οἱ φωτισμένοι Χριστιανοί καί νά ἀδιαφοροῦν τελείως γιά τήν Ἑνορία τους καί οὐσιαστικά νά τήν ἐγκαταλείπουν ἀκόμη. Ἐπαναπαύονται στό ὅτι οἱ ἴδιοι βρίσκουν τήν θρησκευτική τους

ικανοποίηση άλλοῦ, χωρίς νά συναισθάνωνται τήν ὑποχρέωση πού ἔχουν νά στηρίξουν τούς ἀδελφούς τους καί νά συμβάλλουν στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τους, ὅχι ἀπλά ἀφηρημένα καί γενικά, ἀλλά στήν συγκεκριμένη περίπτωση τῆς ἀναπτύξεως τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς μέσα στόν συγκεκριμένο χῶρο Ἑνορίας στήν ὁποία ἀνήκει ὁ καθένας.

Δέν θά σήμαινε βέβαια τοῦτο, ὅτι θά ἐγκατέλειπαν τίς ἄλλες ἐπίσης σύμφωνες πρός τό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπό τίς εὐλογίες της ὑφιστάμενες καί ἐνεργοῦσες πηγές τίς θρησκευτικῆς τους οἰκοδομῆς. Ἀλλά ἀπλούστατα τίς πνευματικές δυνάμεις τίς ὁποῖες τυχόν λαμβάνουν ἀπό τίς πηγές αὐτές ὀφείλουν νά τίς χρησιμοποιοῦν γιά τό καλό τῆς Ἑνορίας τους, τῆς ὁποίας πρέπει νά ἀποτελοῦν πνευματικά στελέχη πού θά προσφέρουν πρόθυμα τίς ὑπηρεσίες τους στόν ὑπεύθυνο πνευματικό Ποιμένα, τόν Ἐφημέριό τους. Καί τοῦτο μέ πνεῦμα υἱικῆς στοργῆς καί χριστιανικῆς ταπεινώσεως ὅπως ἀρμόζει στούς ἀληθινούς πιστούς τοῦ Εὐαγγελίου πού ὀφείλουν νά εἶναι ταυτοχρόνως καί ἐργάτες αὐτοῦ στό μέτρο βεβαίως τῶν δυνάμεων καί τῶν προσόντων τῶν «ταλάντων» πού τούς ἔχει χαρίσει ὁ Θεός.

Ὅπου γίνεται αὐτό ἐκεῖ εἶναι ὀλοφάνερη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νά γενικευθεῖ αὐτό, ἀφοῦ βεβαίως γενικευθεῖ καί ἡ ἰδέα περί τῆς σημασίας πού ἔχει ἡ Ἑνορία, ὅχι ἀπλά ὡς διοικητική μονάδα καί διαχειριστικό κέντρο, ὅπως τόν βλέπουν οἱ Ἑνοριακοί νόμοι ἀλλά ὡς ὀργανικό κύτταρο τῆς ὅλης Ἐκκλησίας ἀπό τήν κατάσταση τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται καί ἡ πνευματική ὑγεία ὁλόκληρου τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Ὁ Ποιμένας

Ὁ Ποιμένας ὀφείλει νὰ προΐσταται τῆς Ἑνορίας ἀσκώντας τὰ διοικητικὰ καθήκοντά του γιὰ τὴν προαγωγή καὶ προκοπὴ τῆς Ἑνορίας, σύμφωνα μὲ τὸ πολίτευμα καὶ τὸ ἥθος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν πνευματικότητά Της, τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ τὶς ὁδηγίες μας ποὺ κατὰ καιροὺς ἔχουν δοθεῖ καὶ δίδονται.

Ἡ ἄσκηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἀπαιτεῖ·

1. Τὴν ἄμεση συνεργασία τῶν Ποιμένων μὲ τὸν Ἐπίσκοπό τους καὶ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν ποὺ ἐκάστοτε δίδονται.

Τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐπισκοποκεντρικὸ καὶ διασώζει τὴν ἐνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικῶς τὸν λθ' Ἀποστολικὸ Κανόνα ποὺ ὀρίζει ὅτι οἱ Κληρικοὶ οὐδὲν ἐπιτελοῦν ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου τους. Σ' αὐτὸν εἶναι ἐμπιστευμένος ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ.

«Οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι, ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ἐπιτελείωσαν. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν λόγον ἀπαιτηθησόμενος».

Τὰ ἴδια μὲ αὐτὸν τὸν ἱερὸ Κανόνα ὀρίζουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἱεροὶ Κανόνες.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ἀναφέρουμε καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀποστολικοῦ πατέρα ἁγίου Ἰγνατίου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ θεοφόρου ποὺ ἀπὸ τὴν πολὺ ἀρχαιότητα θέτει τὶς ἀρχές ποὺ διέπουν καὶ διαμορφώνουν τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι χωρὶς τὴν γνώμη καὶ τὴν ἄδεια τοῦ Ἐπισκόπου οὐδεὶς δύναται νὰ πράττει καὶ νὰ ἐνεργεῖ κάποιο ἔργο ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία, οὔτε θεία Λειτουργία, οὔτε τὰ λοιπὰ ἅγια Μυστήρια, οὔτε Φιλανθρωπία. Μάλιστα δὲ προχωρεῖ καὶ λέει ὅτι

γνήσια θεωρεῖται μόνο ἡ θεία Εὐχαριστία ποὺ ἐπιτελεῖται ἀπὸ ἐκεῖνον ἢ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Πρεσβύτερο στὸν ὁποῖο ἐκεῖνος (δηλαδή ὁ Ἐπίσκοπος) θὰ ἐπιτρέψει. Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τηρεῖται μὲ τὴν ἀναφορὰ τοῦ ὀνόματός του στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες καὶ τὴν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ ἀγίας τραπέζης ἐγκαινισμένης ἀπὸ ἐκεῖνον. Αὐτὴ τὴν ἀρχὴ καλύπτει καὶ ἐξυπηρετεῖ τὸ ἱερὸ Ἀντιμῆνσιο.

«Μηδεὶς χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου τι πρᾶσσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω, ἡ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον οὔσα, ἡ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψη. ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω· ὥσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. οὐκ ἐξόν ἐστὶν χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν οὔτε ἀγάπην ποιεῖν· ἀλλ' ὁ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ἵνα ἀσφαλὲς ᾗ καὶ βέβαιον πᾶν ὃ πράσσεται» (Ἰγνατίου, Σμυρναίους, § VIII ΒΕΠΕΣ τ. 2, σελ. 281).

Σύμφωνα μὲ αὐτὰ ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὴν συνεργασία τῶν Πρεσβυτέρων μεταξὺ τους.

Ὅλα τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτοῦν ὁμόνοια, συνεργασία καὶ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἐργατῶν στό «γεώργιον τοῦ Θεοῦ» (πρὸς Κορινθίους Α' γ' 16).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θέτει τὶς ἀρχὲς τῆς διακονίας στὴν Ἐκκλησία, ἅ . ὅτι τὰ πάντα ἐνεργεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα (πρὸς Κορινθίους Β' ιβ' 6),

β' . ὅτι ὅλοι ἀποτελοῦμε ἓνα σῶμα (πρὸς Κορινθίους Α' ιβ' 12-27), ὅτι σὲ αὐτὸ τὸ σῶμα διακρίνονται διακονήματα καὶ χαρίσματα (πρὸς Κορινθίους Α' ιβ' 28-31),

γ . ὅτι ὅλους ἐνώνουν πνευματικοὶ δεσμοί (πρὸς Ἐφεσίους δ 1-7) καὶ

δ . ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐργάζονται στὴν Ἐκκλησία εἶναι συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ Θεὸς αὐξάνει τὴν Ἐκκλησία (πρὸς Κορινθίους Α' γ 5-8).

3. Τὴν συνεργασία τῶν Πρεσβυτέρων μὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους ἢ Ἐπιτρόπους καὶ τοὺς λοιποὺς Συνεργάτες τῆς Ἑνορίας.

Ὅλοι οἱ Συνεργάτες τῆς Ἑνορίας καὶ κυρίως οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι ἢ Ἐπίτροποι ὀφείλουν νὰ ἐργάζονται γιὰ τὴν δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ χωρὶς ἐγωϊσμοὺς καὶ ἰδιοτέλειες, νὰ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά τους μὲ εὐσυνειδησία, προθυμία καὶ σεβασμὸ πρὸς ὅλους. Γι' αὐτὸ χρειάζονται ἐνημέρωση γιὰ νὰ ἀσκήσουν τὰ καθήκοντά τους, χρειάζονται μία μικρὴ ἐκπαίδευση γιὰ τὸν τρόπο ἀσκήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τους. Γι' αὐτὰ διαλαμβάνει ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 8/1979 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν» καὶ οἱ ὑπ' ἀριθμὸν 44 (Φ.1/3/1448) 9.12.2004, 75 (Φ.1/3/1234) 30.11.2007, 106 (Φ.1/3/1400) 29.11.2010, 136 (Φ.1/3/1167) 26.11.2013, 169 (Φ.1/3/958) 21.11.2016 καὶ 213 (Φ.1/3/875) 22.11.2019 Ἑγκύκλιοί μας μὲ τὶς ὁποῖες ὑποδεικνύουμε τὰ δέοντα.

Σχετικὲς πληροφορίες καὶ ὁδηγίες περιλαμβάνει καὶ τὸ τευχίδιο ποὺ ἐξέδωσε ὁ κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.) «Ἐγκόλπιο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιτρόπου».

Ἡ θητεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων εἶναι τριετὴς ἀρχομένη τὴν **1.1.2023 καὶ θὰ λήξει τὴν 31.12.2025.**

Ληγούσης τῆς θητείας ἤδη καλέσαμε τοὺς Προέδρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἀνανεώσεως τῆς

θητείας κατά τίς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν» (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ , 1/05.01.1980)

4. Τὴν ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν Ἑρανικῶν Ἐπιτροπῶν μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια. Ἵδετε τὴν ὑπὲρ ἀριθμὸν 38 (Φ.1/3/1274) 2.11.2004 Ἐγκύκλιό μας καὶ τὸ ὑπὲρ ἀριθμοὺς 774/393/9.3.1984 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν τήρηση καὶ θεώρηση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη τῶν προβλεπομένων βιβλίων τῆς Ἑνορίας, ὡς ἀναφέρονται στὶς ὑπὲρ ἀριθμὸ 6 (Φ. 1/3/664) 22.11.2000 καὶ 39 (Φ. 1/3/1275) 2.11.2004 Ἐγκυκλίους μας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀριθμὸν Φ. 1/4/1213/ 23.12.2003, Φ.1/4/1453/28.11.2006 καὶ Φ.1/4/1264/7.12.2007 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι στὸ τέλος κάθε ἔτους, προσκομίζονται τὰ τηρούμενα βιβλία στὶς Ἑνορίες γιὰ νὰ κλείσουν στὴν Πρωτοσυγκελλία.

6. Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι μὲ τὸν Ν. 2672 (Φ.Ε.Κ. τ. ἀ΄ 290/28.12.1998) εἰσήχθηκε ἡ διακίνηση ἐγγράφων μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου ἠλεκτρονικά. Τὸ ἄρθρο 14 τοῦ Νόμου αὐτοῦ προβλέπει τίς διατάξεις καὶ τίς προϋποθέσεις.

Μὲ τὰ ὑπὲρ ἀριθμὸν Φ.1/4/869/30.9.2014 καὶ Φ.1/4/448/18.5.2015 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας κοινοποιήσαμε τὴν ὑπὲρ ἀριθμὸν ΔΙΑΔΠ/Φ.Α. 2.3/21119/1.9.2014 Ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Διοικητικῆς Μεταρρύθμισης καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβέρνησης ποὺ ἀφορᾷ στὰ ἔγγραφα ποὺ γίνονται δεκτὰ ἀπὸ τὸ Δημόσιο.

7. Γιὰ τὴν τήρηση τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς Ἑνορίας διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλοί μας γιὰ τὴν σύνταξη τῶν Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν

καθώς καὶ τὰ Ἐγκύκλια Σημειώματά μας γιὰ τὸ διοικητικὸ καὶ τὸ διαχειριστικὸ θέμα.

Σημειώνουμε τὰ βασικὰ κείμενα ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ὥστε νὰ γνωρίζετε ποὺ πρέπει νὰ καταφύγετε γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖτε σὲ προκύπτοντα ἐρωτήματα.

ἀ . Νόμος 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ. Ἀ 146/26.5.1977)

«Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β . Κανονισμοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

263/2014 (Φ.Ε.Κ. τ. Ἀ 272/29.12.2014) «Περὶ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων».

8/1979 (Φ.Ε.Κ. τ. Ἀ 1/5.01.1980) «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

305/2018 (Φ.Ε.Κ. τ. Ἀ 153/22.08.2018) «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»

Οἱ διατάξεις τοῦ ν. 4957 (ἄρθρο 347) (Φ.Ε.Κ. τ. Ἀ /141/21.07.2022)

* * * * *

Β . Ἡ ποιμαντικὴ καὶ πνευματικὴ διακονία
κατὰ τὴν ἱεραποστολικὴ περίοδο 2023 – 24.

Ἡ Ποιμαντικὴ διακονία ἀναπτύσσεται σὲ εἴκοσι (20) Τομεῖς :

1. ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ -
ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος.

Ἐκεῖνο γιά τό ὁποῖο δικαιούται ἀσφαλῶς νά καυχᾶται ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ θεία Λατρεία της. Καμμία ἄλλη Ἐκκλησία δέν ἔχει τόν λατρευτικό πλοῦτο τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἀποτελεῖ ταυτόχρονα καί τήν δόξα της. Εἶναι θησαυρός ἀμυθήτου ἀξίας, πραγματικό διδασκαλεῖο θεϊκῆς μυσταγωγίας, ἐνσάρκωση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόπος μυστηρίου καί «βαλανεῖον γάρ ἐστίν ἡ Ἡ Ἐκκλησία πνευματικόν» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Ἵπόμνημα εἰς τήν Πρός Κορινθίους Β΄ ἐπιστολήν εἰς ὁμιλίας Α΄*, (Ὁμιλία ΙΕ΄, *Περί ἀρχῆς πνευματικῆς, καί κοσμικῆς, καί τῆς τῶν ἀρχομένων ὑποταγῆς, καί τῆς τούτων ἐπιμελείας*) PG 61, 510) κατά τήν χαρακτηριστική ἔκφραση τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἡ πλούσια καί παλμώδης Λατρεία μας εἶναι ἡ ἀναπνοή τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό ὁμολογοῦν καί τό ἀναγνωρίζουν καί ἑτερόδοξοι ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι τόν ἀνεκτίμητο τοῦτο θησαυρό θεωροῦν ὡς μοναδική εὐκαιρία, κατά τήν ὁποία τό προσωρινό συναντᾶται μέ τό αἰώνιο, ἡ γῆ μέ τόν οὐρανό, ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Θεό. Πράγματι, ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα τῆς ὀρθοδόξου Λατρείας καθίσταται «ὄχημα τῆς πνευματικῆς θρησκευτικῆς ἐμπειρίας» πού καθιστᾷ τόν ἄνθρωπον «θείας κοινωνόν φύσεως» (Β΄ Πέτρου α΄, 4). Ὁ ὀρθόδοξος ναός, κατά τόν μέγα Χρυσόστομο, «ἀνίστησι τό φρόνημα καί οὐκ ἀφίησι μεμνησθαι τῶν παρόντων, μεθίστησιν ἀπό γῆς εἰς οὐρανόν» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Ἐπιτίμησις κατά τῶν ἀπολειφθέντων, παραίνεσις πρός*

τούς παρόντας, εἰς τό κήδεσθαι τῶν ἀδελφῶν, καί εἰς τό προοίμιον τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, «Παῦλος κλητός», καί περί ταπεινοφροσύνης, PG 51,145). Ἀποβαίνει ἐργαστήριο ψυχικῆς καλλιέργειας καί τόπος γαληνεύσεως χαρακτήρων, μεταποιουμένης τῆς ψυχῆς εἰς Ναό τοῦ Κυρίου ἁγίον. Εἶναι ἡ μεγάλη, ἡ ἀναντικατάστατη προσφορά τῆς μητρός μας Ἐκκλησίας στήν πνευματική μας πορείαν.

Στίς ἡμέρες μας παρατηρεῖται ἓνα ζωηρό ἐνδιαφέρον τῶν ἑτεροδόξων γιά τήν γνωριμία τοῦ ὀρθοδόξου λατρευτικοῦ μας θησαυροῦ καί μία ἰσχυρή τάση ἐπιστροφῆς πρὸς τήν λατρευτική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία μόνη αὐτή «διετήρησε τό λειτουργικόν πνεῦμα τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας» ὡς ὁμολογεῖ ὁ Rousseau (Histoire du Mouvement Liturgique Paris 1945, σ. 188). Ἀλλά καί στούς κόλπους τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας ἐκδηλώνεται ἓνα ζωηρό ἐνδιαφέρον γιά τήν Λατρεία μας, ἓνα παλινδρομικό κύμα «ἐπὶ τᾷς πηγάς» πού μορφοποιεῖται ὡς αἶτημα γιά μία λειτουργική ἀναγέννηση.

Ἡ Ἐκκλησία μας θέλησε νά παραμείνει πιστή βεβαίως ὄχι μόνο στό ὕψιστον λειτουργικό ἰδεῶδες τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἀλλά καί στόν μέγα σκοπό τῆς θείας Λατρείας, πολλές πολλαπλῶς καταβαλοῦσα προσπάθειες πρὸς διατήρηση αὐτοῦ ἀναλλοιώτου σέ ὅλη τήν ἱστορική πορεία της.

Ὡς γνωστόν σκοπός τῆς θείας Λατρείας εἶναι νά φέρει σέ ἐπαφή τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό. Μέσα στήν κατανυκτική καί μεγαλειώδη ἀτμόσφαιρα, τήν ὁποία δημιουργεῖ ἡ ὀρθόδοξος μυσταγωγία τῆς θείας Λατρείας τοῦ Θεοῦ, ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου μεταρσιοῦται καί μετέωρος πετερουγίζει πρός τούς αἰθέρες, ἐμβατεύουσα στοῦ Θεοῦ τά ἀπροσπέλαστα μυστήρια, Μέσω τῆς ὀρθοδόξου θείας Λατρείας, τῆς τόσο πλούσιας σέ παραστάσεις καί σέ δημιουργία εὐλαβῶν συναισθημάτων μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἐκδιπλώνεται πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας τό μέγα μυστήριο τοῦ Θεοῦ καί γινόμεθα μέτοχοι τῆς ὠραιότητας ἐκείνης πού μόνο ἡ γλῶσσα τῆς ψυχῆς δύναται νά περιγράψει.

Ὅμως δέν ἐπιτυγχάνεται πάντοτε ὁ θεῖος αὐτός σκοπός τῆς θείας Λατρείας. Στοιχεῖα ξένα καί ἄγνωστα, ἐν πολλοῖς, πρός τήν πραγματική, τήν ἐν πνεύματι λατρεία τοῦ Θεοῦ, ὑπεισῆλθαν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου καί ἐνόθευσαν τήν ἀπλότητα καί γνησιότητά της, ἐπὶ πλέον δέ τήν ἀπεξένωσαν ἀπό τήν οὐσία της πού ζωοποιεῖ τίς ψυχές καί ἐνδυναμώνει τά πνεύματα, ἐνῶ παραλλήλως τήν ἔκαμαν νά προσκολληθεῖ σέ ξηρούς τύπους, πού δέν ζωογονοῦν, ἀλλά «ἀποκτείνουν». Τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως ἔργον εἶναι νά ἀποκαθάρει τήν λατρεία ἀπό τά ξένα της στοιχεῖα, τά περιττά καί παρέμβλητα, καί νά τήν παρουσιάσει ὅπως πρέπει νά εἶναι, καθιστώντας την ἱκανή πλέον καί στούς δικούς μας καιρούς νά ὑπηρετήσῃ τούς μεγάλους σκοπούς της.

Στήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου πολλοί ἀσφαλῶς παράγοντες δύνανται νά συμβάλουν. Θά χρειασθεῖ τήν πρωτοβουλία νά ἀναλάβει ἡ Ἐκκλησία μέ τούς λειτουργούς της. Ἐπειτα ἴσως ἀκολουθήσει κάποια διόρθωση τῶν λειτουργικῶν μας βιβλίων. Ἀκόμη κάποια ἐπιστημονική θεολογική ἐπεξεργασία τῶν κειμένων. Καί μία προσπάθεια πρὸς ἐπίτευξη ὁμοιομορφίας, τουλάχιστον μέσα στὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ά . Θ ε ί α Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α

Ἡ θεία Λατρεία εἶναι τὸ κέντρο καὶ ἡ κορυφή τῆς «ἐν Χριστῷ» ζωῆς τῆς Ἐνορίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν. Κέντρο τῆς θείας Λατρείας εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Οἱ πιστοὶ τρέφονται ἀπὸ τὴν τράπεζα τοῦ Κυρίου καὶ ἀγιάζονται μὲ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

ά . Τὸ πρόγραμμα θείας λατρείας τῶν Ἐνοριῶν μας προβλέπει νὰ τελεῖται θεία Λειτουργία·

Κάθε Σάββατο καὶ κάθε Κυριακή.

Τὶς σημειούμενες στὸ Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο τοῦ ἔτους ἑορτές.

(Δεσποτικές, Θεομητορικές, Ἁγίων)

Καθημερινὰ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου ἕως 25 Δεκεμβρίου.

(Σαρανταλείτουργο)

Κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν Πανελληνίων Ἐξετάσεων Εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν στὶς Σχολές τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης.

Καθημερινὰ ἀπὸ 1-15 Αὐγούστου.

Τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ κάθε Τετάρτῃ τελεῖται ἑσπερινή Προηγιασμένη καὶ κάθε Παρασκευὴ πρωϊνὴ.

β . Ἱε ρ έ ς Ἀ κ ο λ ο υ θ ί ε ς

β . Καθημερινὰ στοὺς Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τελοῦνται οἱ Ἑνδιάτακτες Ἱερές Ἀκολουθίες σύμφωνα μὲ τὸ Ὡρολόγιο Πρόγραμμα.

Οἱ Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ προσέρχονται στὸν Ἱερὸ Ναὸ καθημερινά, ἀνεξάρτητα τοῦ ἐὰν ἔχουν ἑφημερία, ἐκτὸς καὶ ἐὰν βρίσκονται σὲ διατεταγμένη ὑπηρεσία.

Ὁ Ἐφημέριος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Συνεφημερίους του, τελεῖ τὶς ἐνδιάτακτες Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὶς θεῖες Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, τελεῖται Ἱερατικὸ Συλλεΐτουργο.

Ὁ Ἐφημέριος ὑποχρεοῦται νὰ βρίσκεται στὸν Ἱερὸ Ναὸ τὸ πρωῒ ἕως τὴν 12ῃ ὥρᾳ καὶ τὸ ἀπόγευμα μία ὥρᾳ πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἐχομε συστήσει νὰ προσέρχονται καὶ νὰ συμμετέχουν ὅλοι τῶν Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὶς ἐνοριακὲς πανηγύρεις καὶ τὶς λοιπὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ . Ἱ ε ρ ά Μ υ σ τ ή ρ ι α

Ἰδιαίτερη μέριμνα ὀφείλουν νὰ ἐπιδεικνύουν οἱ Ποιμένες γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν πιστῶν, ὥστε νὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὴν σημασία τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, τὴν θεολογία τους καὶ τὸν συμβολισμό τῶν

τελουμένων πού αναπτύσσονται στίς εϋχές πού λέγονται από τόν τελετουργό.

Γιά τήν ποιμαντική τῶν Μυστηρίων ἔχουν ἐκδοθεῖ Ἐγκύκλιοι μέ εἰδικές ὁδηγίες·

Γιά τήν προετοιμασία καί τήν πνευματική κατάρτιση τῶν πιστῶν προκειμένου νά συμμετέχουν στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὑπ' ἀριθμόν 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005.

Γιά τόν Γάμο ἡ ὑπ' ἀριθμόν 67 (Φ.1/3/855) 17.8.2007.

Γιά τήν Βάπτισις ἡ ὑπ' ἀριθμόν 70 (Φ.1/3/973) 21.9.2007.

Μέ τὸ ὑπ' ἀριθμόν πρωτοκόλλου Φ.1/4/227/24.2.2009 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας κοινοποιήθηκε τὸ ὑπ' ἀριθμόν πρωτοκόλλου 4325π.ἔ. καί διεκπεραιώσεως 331/16.2.2009 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ τὸ ὁποῖο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐφιστᾷ τήν προσοχή μας, ὥστε νά μὴ χρησιμοποιοῦνται ὡς «μαρτυρικά» στὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος μὴ χριστιανικά σύμβολα.

Ἐπίσης καί τὰ φυλλάδια·

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιά μιὰ καλὴ ἐξομολόγησις».

«Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

«Ὶἔλυσε τὶς ὠδίνες τοῦ θανάτου».

«Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες».

«Χρήσιμες ὁδηγίες γιὰ τοὺς γονεῖς, ποὺ πρόκειται νά βαπτίσουν τὸ παιδί τους».

«Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».

«Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε», μὲ τὸ ὁποῖο ἀπορρίπτεται μὲ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῆς ἀγίας Γραφῆς ἡ διατυπωθεῖσα ἄποψη ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ μεταδοθεῖ εἴτε μὲ τὸν Ἑκκλησιασμό εἴτε μὲ τὴν θεία μετάληψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κάποια μολυσματικὴ ἀσθένεια.

Αὐτὰ διατίθενται δωρεὰν γιὰ τὴν κατάρτιση τῶν πιστῶν.

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου (Φ.1/4/1113) 5.11.2013 Ἑγκύκλιο Σημείωμά μας ὑπενθυμίζουμε τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1444 (Φ.Ε.Κ τ. Α' 88/18.4.2013) γιὰ τὶς μεταβολές τοῦ ἀνωτέρου Νόμου γιὰ τὶς Ληξιαρχικὲς Πράξεις καὶ τὴν δημιουργία Πληροφοριακοῦ Συστήματος Διαχείρισης Ληξιαρχικῶν Πράξεων στὸ Ὑπουργεῖο Ἑσωτερικῶν.

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς 4915 π.ῆ. καὶ διεκπεραιώσεως 172/22.1.2008 Ἑγκύκλιο Σημείωμα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπαγόρευσε τὴν διεξαγωγὴ πανηγύρεων μὲ κοσμικὴ μουσικὴ καὶ χοροὺς ἐντὸς τῶν περιβόλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Μὲ ἀπόφασή μας ἀπαγορεύσαμε τὴν διάθεση τῶν προαυλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν γιὰ νὰ πραγματοποιοῦνται δεξιώσεις, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ὑπερβολικοὺς στολισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων (Ἑγκύκλιός μας 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005).

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας καθιερώσαμε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 27 (Φ.1/3/220) 11.3.2003 Ἑγκύκλιό μας τὴν χορήγηση ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ γιὰ τοὺς βαπτιζομένους καὶ συζευγνυομένους.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 8 (Φ.1./3/723) 5.12.2000 Ἑγκύκλιό μας ἔχουμε ἀπαγορεύσει τὴν ἀπαίτηση οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ γιὰ τὴν

τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων στὸν Ἱερὸ Ναὸ καὶ συγχρόνως ἔχουμε καθορίσει τὸν τρόπο διανομῆς τῶν προαιρετικῶν εἰσφορῶν τῶν πιστῶν.

δ . Δ ι α κ ο ν ί α Κ ο ι μ η τ η ρ ί ω ν

Γιὰ τὴν διακονία τῶν Ἐφημερίων στὰ Κοιμητήρια διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 28 (Φ.1/3/636) 31.7.2003 Ἐγκύκλιός μας καὶ ὁ ἰσχύων γιὰ αὐτὴν Κανονισμός.

έ . Κ ρ ο ύ σ η Κ ω δ ῶ ν ω ν - Μ ε γ ά φ ῶ ν α

Ἐπισημαίνουμε καὶ μὲ τὴν παροῦσα, ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐπιδεικνύετε σύνεση ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴν κρούση τῶν κωδῶνων κατὰ τὴν διάρκεια καὶ τὴν ἔνταση καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν λειτουργία τῶν ἐξωτερικῶν μεγαφώνων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 2855 καὶ διεκπεραιώσεως 1489/9.7.2003 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/591/ 8.7.2003, καὶ Φ.1/4/872/4.9.2008 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

στ . Π ο ι μ α ν τ ο ρ ι κ έ ς Ἐ γ κ ύ κ λ ι ο ι

Γιὰ τὴν διακονία μας κατὰ τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ, τὴν νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου ἀποστέλλουμε ποιμαντικὲς Ἐγκυκλίους περιέχουσες λεπτομερεῖς ὁδηγίες. Ἀναφέρουμε ὅσες ἔχουν ἀποσταλεῖ:

ι. Γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας καὶ τὰ πνευματικὰ μηνύματα κατὰ τὴν Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλιοι:

12 (Φ.1/3/150) 28.2.2001

118 (Φ.1/3/220) 23.2.2012

20 (Φ.1/3/296) 20.3.2002

128 (Φ.1/3/409) 4.4.2013

26 (Φ.1/3/212) 7.3. 2003

148 (Φ.1/3/71) 27.1.2015

33 (Φ.1/3/217) 11.2.2004	158 (Φ.1/3/170) 25.2.2016
46 (Φ.1/3/260) 2.3.2005	170 (Φ.1/3/108) 6.2.2017
55 (Φ.1/3/206) 24.2.2006	195 (Φ.1/3/161)
26.02.2019	
69 (Φ.1/3/944) 14.2.2007	216 (Φ.1/3/228)
05.03.2020	
76 (Φ.1/3/280) 7.3.2008	239 (Φ.1/3/194)
17.03.2021	
85 (Φ.1/3/271) 3.3.2009	255 (Φ.1/3/77) 09.02.2022
97 (Φ.1/3/167) 5.2.2010	272 (Φ.1/3/62) 01.02.2023
287 (Φ.1/3/54) 31.01.2024	288 (1/3/111)
05.03.2024	
312 (Φ.1/3/102) 21.02.2025	

ii. Για την οργάνωση της διακονίας μας κατά την Μεγάλη Έβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλιοι:

13 (Φ.1/3/264) 27.3.2001	119 (Φ.1/3/337) 21.3.2012
34 (Φ.1/3/435) 27. 3.2004	128 (Φ.1/3/409)
4.4.2013	
48 (Φ.1/3/439) 8.4.2005	139 (Φ.1/3/310) 20.3.2014
56 (Φ.1/3/352) 28.3.2006	149 (Φ.1/3/186) 6.3.2015
66 (Φ.1/3/279) 12.3.2007	159 (Φ.1/3/283) 29.3.2016
77 (Φ.1/3/378) 1.4.2008	171 (Φ.1/3/231) 15.3.2017
86 (Φ.1/3/339) 23.3.2009	181 (Φ.1/3/232) 6.3.2018
98 (Φ.1/3/306) 20.3.2010	198 (Φ.3/1/238)
26.03.2019	

109 (Φ.1/3/366) 1.4.2011	219	(Φ. 1/3/304)
06.04.2020		
242 (Φ.1/3/242) 13.04.2021	257	(Φ.1/3/138)
11.03.2022		
273 (Φ. 1/3/119) 13.03.2023	291	(Φ.1/3/217)
25.04.2024		
313 (Φ.1/3/162) 31.03.2025		
iii. Για την ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου διαλαμβάνει ἡ Ἐγκύκλιος 15 (Φ.1/3/535) 23.7.2001.		
iv. Για τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τῆς νηστείας πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ κατὰ τὸ Ἅγιο Δωδεκαήμερο οἱ Ἐγκύκλιοι·		
10 (Φ.1/3/764) 14.12.2000	107	(Φ.1/3/1343)
29.11.2010		
19 (Φ.1/3/952) 10.12.2001	117	(Φ.1/3/1537)
9.12.2011		
25 (Φ.1/3/1063) 29.11.2002	127	(Φ.1/3/1310)
3.12.2012		
32 (Φ.1/3/1065) 19.11.2003	137	(Φ.1/3/1202)
25.11.2013		
43 (Φ.1/3/1402) 1.12.2004	147	(Φ.1/3/1081)
19.11.2014		
54 (Φ.1/3/1285) 21.12.2005	156	(Φ.1/3/912)
9.11.2015		

64 (Φ.1/3/1423) 16.11.2006	168	(Φ.1/3/947)
1.12.2016		
72 (Φ.1/3/1165) 20.11.2007	180	(Φ.1/3/945)
27.11.2018		
84 (Φ. 1/3/1192) 18.11.2008	212	(Φ.1/3/847)
15.11.2019		
96 (Φ.1/3/990) 25.11.2009	234	(Φ.1/3/693)
05.11.2020		
253 (Φ.1/3/735) 18.11.2021	269	(Φ.1/3/625)
15.11.2023		
284 (Φ.1/3/284) 20.11.2024		

ζ . Για την διευκόλυνση των πιστών να συμμετέχουν στις τελούμενες Ίερές Ἀκολουθίες τοῦ Ἀγίου Δωδεκαήμερου καὶ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ διανέμονται ἔντυπα προγράμματα.

* * * * *

2. ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Στὴν ἐπιτέλεση τῆς θείας Λατρείας συμβάλλουν καθοριστικά καὶ οἱ ἱεροψάλτες, διότι ἡ θέση τους εἶναι ὑψηλή καὶ προνομιοῦχος μέσα στὴν καθόλου ὀρθόδοξη Λατρεία. Ὁ ἱεροψάλτης, ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ στασιδίου του κατὰ τὴν ὥρα τῆς θείας Λατρείας, δέν εἶναι πλέον μονάδα. Γιά τὴν Ἐκκλησία τὴν στιγμὴν ἐκείνη εἶναι «λαός», ἐκπρόσωπος τοῦ συνηγμένου καὶ προσευχομένου λαοῦ, ὁλοκλήρου τῆς χριστιανικῆς κοινότητος. Ψάλλοντας τούς ὕμνους, ἀπαγγέλλοντας τὰ ἀναγνώσματα ὁ ἱεροψάλτης καὶ τοῦ ταπεινοτέρου Παρεκκλησίου, γίνεται μυσταγωγός. Δέν μένει ἓνας

άπλός βοηθός τοῦ λειτουργοῦντος ιερέως. Εἶναι κάτι περισσότερο. Εἶναι ὁ ἀναντικατάστατος παραστάτης του. Εἶναι ὁ ἀπαραίτητος παράγοντας τῆς θείας λατρείας. Ἡ ὑπηρεσία του ἔχει βαθύτερο περιεχόμενο, οὐσιαστικό, σπουδαῖο. Γίνεται καί αὐτός κρίκος μιᾶς ἀλύσεως, πού σκοπό ἔχει τήν μεταρσίωση τῶν πιστῶν, τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς θεας λατρείας. Δέν εἶναι ἴσως ἄνευ σημασίας τό γεγονός, ὅτι κατά τήν ὀρθόδοξη λειτουργική διδασκαλία, δέν εἶναι δυνατόν νά τελεσθεῖ Θεία Λειτουργία ἄνευ παρουσίας ἱεροψάλτου, καί τοῦτο ἀσφαλῶς ὄχι τόσον γιά τό τεχνικό μέρος, ὅσον γιά τήν οὐσία πού ὑπηρετεῖ ὁ θεσμός αὐτός, γιά τήν ἀναγκαιότητα τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου κατά τήν ἀναφορά τῶν κοινῶν προσευχῶν, ἐκπρόσωπος τοῦ ὁποίου παρίσταται ὁ ἱεροψάλτης.

Καλεῖται ὡς ἐκ τούτου ὁ ἱεροψάλτης νά ἐπιτελέσει ἔργο ἀξιοσημείωτο καί σοβαρό. Καλεῖται νά θέσῃ τίς ὑπηρεσίες του στήν διάθεση τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ πληρώματός της. Καλεῖται, μέ ἄλλους λόγους, νά γίνῃ κατά τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, ἓνας ἐκ τῶν ἀποφασιστικῶν παραγόντων τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως. Συνήθως ὑποτιμᾶται ὁ ρόλος καί ἡ προσφορά τοῦ ἱεροψάλτου στό σημεῖο τοῦτο. Τήν προσοχή μας ἐλκύει ὁ ἱερουργός. Βεβαίως ὁ τελεουργός ἱερεύς εἶναι ὁ κορυφαῖος. Δέν εἶναι ὅμως ὁ μόνος πού λαμβάνει μέρος στήν αὐλαία τῆς λατρευτικῆς συνάξεως. Βασική θέσιν κατέχει καί ὁ ἱεροψάλτης. Εἶναι καί αὐτός ἀποφασιστικός παράγοντας γιά μία ἄρτια καί ὠλοκληρωμένη λατρευτική προσφορά. Ἡ κανονική καί εὐπρεπής διεξαγωγή τῆς Λατρείας ἔχει ἀνάγκη τῆς συμβολῆς τοῦ ἱεροψάλτου. Τήν ἀναμένει καί τήν πρόσδοκᾷ.

Οι ιεροψάλτες συντελοῦν στήν διεξαγωγή τῆς θείας λατρείας πού πρέπει νά τελεῖται «*μετά αἰδοῦς καί εὐλαβείας*» καί «*εὐαρέστως τῷ Θεῷ*» (Πρός Ἑβραίους ιβ΄ , 28). Τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο ἐπιλέγει τόν καταλληλότερο ιεροψάλτη πού θά ἀνεβεῖ στό Ἀναλόγιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τόν ὁποῖο ἐγκρίνει καί διορίζει ὁ Μητροπολίτης.

Ἡ ἐμφάνιση καί ἡ στάση καθῶς καί τά προσόντα του καί οἱ ὑποχρεώσεις του περιλαμβάνονται στό «Ἐγχειρίδιον Ἱεροψάλτου» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου, ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

*Μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 339/30.9.2025 Ἀπόφασή μας συγκροτήσαμε τήν Ἐπιτροπή Ἀκρόασης καί Κρίσεως Ἱεροψαλτῶν, προκειμένου διορισμοῦ αὐτῶν στά Ἱερά Ἀναλόγια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἐπί τριετῆ θητεία ἀρχομένη τήν **1.10.2025 καί** ληγούσῃ τήν **30.9.2028** ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:*

α΄. Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μιχαήλ Πετροπούλου, Ἐφημερίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἀναπληρουμένου ὑπό τοῦ Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γερασίμου Μπιλιλῆ, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος

β΄. Μουσικολογιώτατου κ. Κωνσταντίνου Τζώρτζη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, ἀναπληρουμένου ὑπό τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ζούμπου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος

γ΄. Μουσικολογιώτατου κ. Ἰωάννου Χρήστου, Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἀναπληρουμένου ὑπό τοῦ Μουσικολογιώτατου κ. Βασιλείου

Γρηγοριάδη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς

δ'. τοῦ Μουσικολογιώτατου κ Χρήστου Παπαχρήστου Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Κοιμητηρίου Καισαριανῆς. ἀναπληρωμένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστάσιο Ἀκτύπη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

ε'. Τοῦ ἐκάστοτε Προϊσταμένου, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐν ᾧ πρόκειται, ἵνα διορισθῇ ὁ ὑποψήφιος Ἱεροψάλτης, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἐτέρου συνεφημερίου αὐτοῦ.

Ἐφιστοῦμε τὴν προσοχή σας στὴν τήρηση τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ γιὰ τὴν πρόσληψη καὶ τὸν διορισμὸ τῶν Ἱεροψαλτῶν.

Ὑπενθυμίζουμε τὸ ὑπ' ἀριθμὸ Φ.1/4/832/18.7.2012 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας, ποὺ ἀναφέρεται στὴν μουσικὴ μέθοδο, ποὺ εἰσήχθη μὲ τὴν μεταρρύθμιση τῶν τριῶν Διδασκάλων Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων, Γρηγορίου τοῦ Πρωτοψάλτου, Χουρμουζίου τοῦ Χαρτοφύλακος, οἱ ὁποῖοι ἐξήγησαν τὴν σύνθετη γραφὴ τῶν κωδίκων μὲ μουσικὰ ἔργα, μεταφέροντάς τιν σὲ ἀναλυτικώτερη γραφὴ.

* * * * *

3. ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ -

ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Θὰ συνεχίσουμε, ὅταν τὸ ἐπιτρέψουν οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες καὶ κατὰ τὴν νέα περίοδο τὶς Ἐπιμορφωτικές, Ἐνημερωτικές Μηνιαῖες Συνάξεις τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.

Μὲ αὐτὲς ἐπιδιώκουμε τὴν ἐπιμόρφωση τῶν Κληρικῶν καὶ τὴν βελτίωση τοῦ ἐπιπέδου τους προκειμένου νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ὑπεύθυνη ἀποστολή τους.

Γιὰ τὸ Πρόγραμμα τῶν Συνάξεων θὰ ἐνημερώνεστε ἐγκαίρως.

* * * * *

4. ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ –

ΚΥΚΛΩΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ -ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείπεται τὸ κήρυγμα ἀπὸ τὴν θεία Λειτουργία κάθε Κυριακὴ καὶ ἑορτὴ. Ὅφειλετε, κατόπιν μεταξὺ σας συνεννοήσεως, νὰ ἀναλαμβάνετε τὴν διδαχὴ στὴν σύναξη τῶν πιστῶν. Κάθε Ἑνορία πρέπει νὰ ἀποτελεῖ κέντρο ἐξαγγελίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελισμοῦ, πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ καταρτίσεως τῶν πιστῶν.

Ἐκτὸς τοῦ κηρύγματος στὴν θεία Λειτουργία ἐπιβάλλεται νὰ διοργανῶνται στὴν Ἑνορία καὶ νὰ λειτουργοῦν ἐβδομαδιαῖες ἐνοριακὲς συνάξει, ἐφόσον τὸ ἐπιτρέπουν οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες.

Ἀπὸ τίς ἑκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἔχουν κυκλοφορηθεῖ ὁ Α΄ καὶ Β΄ Τόμος «Ἀπὸ τὸν Ἱερό Ἀμβωνα τῆς Καισαριανῆς» μέ κηρύγματα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ποὺ ἔχουν δημοσιευθεῖ καὶ περιέχουν τίς αἰώνιες διδαχὲς γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπίσης τὸ βιβλίο τοῦ ἰδίου μέ τίτλο «Ὑδωρ ἐκ πέτρας» ποὺ περιέχει περιστασιακὰ κηρύγματα καὶ ἐπετειακὲς ἑορταστικὲς ὁμιλίες του.

Γιὰ νὰ διευκολυνθεῖτε στὴν ἐπιλογὴ καὶ στὴν προετοιμασία τῶν θεμάτων ποὺ θὰ ἀναπτύξετε, προτείνουμε νὰ χρησιμοποιήσετε ἀπὸ τὰ

κατὰ καιροὺς βιβλία μας ποὺ ἔχουν εὐληπτη καὶ πλούσια ὕλη, ὅπως εἶναι «Ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ», «Τὴν πίστιν τετήρηκα καὶ ἄλλα», «Βιβλικά».

Γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν ἐκδίδουμε περιοδικῶς διάφορα βιβλιδάρια ποὺ διανέμονται στοὺς πιστοὺς. Τακτικῶς ἀπευθυνόμαστε καὶ μὲ Ἐγκυκλίους γιὰ ἐπίκαιρα θέματα. Κατὰ δὲ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων, τῆς Πρωτοχρονιᾶς καὶ τοῦ Πάσχα ἀπευθύνουμε καθηκόντως μήνυμα γιὰ τὸ μυστήριον τῆς «ἐν Χριστῷ» οἰκονομίας καὶ ἀπολυτρώσεώς μας.

* * * * *

5. ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Τὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ὑπηρετεῖται:

α'. Ἀπὸ τοὺς Ἱεροκήρυκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως· ἁ . Ἀρχιμανδρίτη κ. Καλλίνικο Νικολάου καὶ β' . Ἀρχιμανδρίτη κ. Μακάριο Παναγόπουλο βάσει προγράμματος κατὰ τὶς περιόδους, τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

β'. Ἀπὸ τοὺς Ἐντεταλμένους Πρεσβυτέρους Ἐφημερίου στὶς Ἑνορίες, ὡσάκις ἂν δεήσει. Παραθέτουμε τὸν κατάλογο τῶν Πνευματικῶν - Ἐξομολόγων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

1. Ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος
2. Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυξ
2. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυξ

3. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Δάγλας
4. Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος
5. Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Μπίλιαρης
6. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σιδέρης
7. Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Κανδαρᾶς
8. Ἀρχιμανδρίτης Νίκων Γαλανόπουλος
9. Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Χριστέλης
10. Ἀρχιμανδρίτης Σιλουανός Βέργος
11. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Κέφης
12. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ντόβολος
13. Πρωτοπρεσβύτερος Γεράσιμος Μπιλιλῆς
14. Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Κωστόπουλος
15. Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Πετρόπουλος

Γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν πιστῶν στὸ Μυστήριο τῆς ἀφέσεως
ἐκδώσαμε εἰδικὰ φυλλάδια:

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγησι».

«Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

«Τὸ Μυστήριο τῆς Μετανοίας - Ἐξομολογήσεως»

*** * * * ***

6. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος
Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος.

Μιὰ νέα περίοδος πνευματικῆς σπορᾶς καὶ καλλιιεργείας στὸ
«γεώργιο τοῦ Θεοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α΄ γ΄, 9) ἐκτείνεται μπροστὰ μας.

Θά αρχίσουμε καί πάλι νά ἀναπτύσσουμε τά ποιμαντικά προγράμματα μας γιά τήν πνευματική οἰκοδομή ἰδιαιτέρως μάλιστα τῶν νέων τῆς διδασκαλίας τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καί τῆς καθοδηγήσεώς τους νά σέβονται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ πού ἐκφράζεται μέ τήν τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν πού ἐξασφαλίζουν τήν αἰώνια ζωή (Ματθαίου ιθ' , 16-22). Ἀναφερόμαστε σ' ὅλες τίς δραστηριότητες πού ἐντάσσονται στόν Τομέα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων. Σ' αὐτόν συμπεριλαμβάνονται καί τά Κατηχητικά Σχολεῖα γιά τοὺς νέους, τοὺς Μαθητές καί τίς Μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καί Λυκείου πού λειτουργοῦν μέ τήν συνεργασία σας, μέ τήν προθυμία, μέ τήν ὑπευθυνότητα, ζῆλο καί αὐτοθυσία ὅλων τῶν στελεχῶν τοῦ Τομέα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος. Κατά τήν ἀρξαμένη ἱεραποστολική περίοδο οἱ Συνάξεις τῶν Κατηχητικῶν θά λειτουργήσουν μέ τίς προϋποθέσεις καί τοὺς ὅρους πού καθορίζει ἡ Πολιτεία γιά τήν πρόληψη τῆς μόλυνσεως καί μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ Covid-19.

Ὡς ὑπεύθυνος πνευματικός πατέρας θέλω νά ὑπομνήσω ὅσα θεωρῶ ἀπαραίτητα γιά τήν προετοιμασία ὅλων μας.

1. Ὁ θεοκεντρικὸς χαρακτῆρας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καί κατ' ἐπέκταση ἡ Χριστιανικὴ Ἀγωγή τῶν Νέων_καλλιεργεῖ στόν ἄνθρωπο τὸν θεοκεντρικὸ χαρακτῆρα τῆς ζωῆς του. Ὁ ἄνθρωπος ζεῖ γιά τὸν Θεό. Ἐκτελεῖ τίς ἐντολές Του. Ὑπακούει στό ἅγιο θέλημά Του. Μέ τίς πράξεις του δοξάζει τὸν Θεό Πατέρα σύμφωνα μέ τήν ἀποστολική προτροπή «δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ Πνεύματι ὑμῶν, ἅτινα ἐστὶ τοῦ Θεοῦ» (Πρὸς Κορινθίους στ' , 20). Ἀγαπᾷ τὸν Θεό «ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του καὶ ἐξ ὅλης

τῆς ψυχῆς του καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας του καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος του» (Μάρκου ιβ΄ , 30). Ἐπιθυμεῖ νά συμπεριφέρεται εὐαρέστως πρὸς τὸν Θεό κατά τὴν ἐντολή «εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος» (Γενέσεως ιζ΄ , 1). Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς πιστοὺς νά ζοῦν ζωὴ ἀρεστὴ στὸν Θεό «Τό λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ» (Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ , δ΄ , 1).

Τὴν ἀγάπη του στὸ Θεό ὁ ἄνθρωπος τὴν δείχνει μέ τὸν τρόπο πού ὑποδεικνύει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης «αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν» (Α΄ Ἰωάννου ε΄ , 3). Ὑπομένει γιὰ τὸν Θεό πᾶσα θλίψη καὶ στενοχώρια «Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἰακώβου α΄ , 12). Θυσιάζει καὶ τὴν ζωὴ του γιὰ τὸν Θεό κατά τὸν λόγο τοῦ Κυρίου «ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκου ή΄ , 35).

2. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό θεανδρικό ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Κατήχηση τῶν Νέων θέτει ὡς πρότυπο, ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπου τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι ὁ «Υἱός ὁ Ἀγαπητός» (Ματθαίου γ΄ , 17) καλώντας τὸν ἄνθρωπο νά μιμηθεῖ τὸν Υἱό τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ Πατρός σύμφωνα μέ τοὺς λόγους «ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε» (Ἰωάννου ιγ΄ , 15) καὶ «μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγώ Χριστοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α΄ , ια΄ , 1).

3. Ἡ κλήση στὴν θεία ζωή.

Ὡς σκοπός τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου τίθεται νά ἀνταποκριθεῖ στήν κλήση τοῦ Θεοῦ γιά νά συμμετάσχει στήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ (Πρός Ἐφεσίους δ΄ , 1).

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Ὁρθόδοξη Ἀγωγή εἰδικά τῶν Νέων ἀπελευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ματαιότητα τῆς φθειρομένης ἀπό τά πάθη ζωῆς ὑποδεικνύοντας σ' αὐτόν νά ἀκολουθήσει τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό γιά νά εἰσέλθει στήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Γιά τόν πιστό ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα, ἡ ἐξουσία, τά ἀξιώματα δέν ἔχουν ἀξία. Ἀντίθετα ὀφείλει νά ἐπιδιώκει καί νά ἐπιζητεῖ τά ἄνω κατά τίς ἀποστολικές προτροπές : *«τὰ ἄνω ζητεῖτε, ... τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς»* (Πρός Κολοσσαεῖς γ΄ , 1-2) καί *« εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε»* (Πρός Φιλιππησίους δ΄ , 8).

4. Ἡ ιεράρχηση τῶν προτεραιοτήτων

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ιεράρχησε τίς προτεραιότητες τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου κατά τό *«ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν»* (Ματθαίου στ΄ , 23). Αὐτὴ ἡ προτεραιότητα χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ τόν Κύριο *«ἀγαθὴ μερίδα»* (Λουκᾶ ι΄ , 42) δηλαδή ἀρίστη ἐπιλογή. Αὐτὴ ἀνέδειξε μεγάλους Πατέρες καί Διδασκάλους τοῦ Γένους μας, φωτεινά πνεύματα πού μέ τό φῶς τῆς γνώσεώς τους καί τό ἥθος τους κατεκόσμησαν τά ἥθη τῶν ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλὰ καί τῶν ἐπομένων γενεῶν.

Γιά τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ οἱ Μάρτυρες ὑπέστησαν βασανισμούς καί ἐπονείδιστο θάνατο ἔχοντες πρό ὀφθαλμῶν τό Παύλειο *«οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς*

ἡμᾶς» (Πρός Ρωμαίους ή , 18). Για τήν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ οἱ ὅσοι πατέρες καί μητέρες ἐξῆλθον εἰς τά ὄρη καί τίς ὁπές τῆς γῆς ἀσκούμενοι μέ κάθε κακοπάθεια ἀρνούμενοι κάθε ἀπόλαυση καί ἄνεση τῆς χαμοζωῆς ἥ κατά τόν Βασίλειο τόν Μέγα τοῦ βοσκηματώδους βίου (Μεγάλου Βασιλείου, Ὁμιλίες εἰς τήν Ἑξαήμερον (Ὁμιλία ζ΄) PG 29, 157D) χωρίς νά γίνονται σωματοκτόνοι ἀλλά νά ἀνεδεικνύονται παθοκτόνοι.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική παιδεία συνέβαλε στήν κάθαρση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί συμπεριφορᾶς ἀπό ὅλα ὅσα ἀπαξιῶνουν τόν ἄνθρωπο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐξυψώνουσα καί εἰσάγουσα αὐτόν ὡς τόν θεϊκό θρόνο.

5. Οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διάνοιξε λυτρωτικά τόν ὀρίζοντα τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως μεταβάλλοντας τοὺς γήϊνους ἀνθρώπους σέ οὐράνιους. Ὑπηρέτησε τήν «καινή ζωή» (Πρός Ρωμαίους στ΄ , 4) πού ἀνέτειλε ἀπό τόν ζωοδόχο τάφο τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Καλλιέργησε τήν πίστη ὡς ἀνακαινιστική δύναμη γιά νά ἀναγεννηθεῖ ὁ ἄνθρωπος καθιστάμενος «καινός ἄνθρωπος» (Πρός Ἐφεσίους δ΄ , 24).

6. Καλλιέργεια ἐπιστημῶν καί τεχνῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση καλλιέργησε ὅλες τίς μορφές τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἐπιστημῶν καί τῶν τεχνῶν. Τά πολιτιστικά ἀγαθά πού δημιουργήθηκαν καί θαυμάζονται ἕως σήμερα ὡς παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά ἀναδεικνύουν τήν ἔμπνευση, τό κάλλος, τήν ἁρμονία, τόν πλοῦτο, τήν ποικιλία κάθε μορφῆς πολιτισμοῦ στήν ζωγραφική, στήν γλυπτική, στήν ἀρχιτεκτονική, στήν μικροτεχνία.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ἀνέπτυξε ὅλες τίς ἐπιστῆμες τήν θεολογία, τήν φιλοσοφία, τήν ποίηση, τήν ρητορική, τήν ἀστρονομία, τά μαθηματικά, τήν μουσική, τήν φυσική, τήν ἰατρική.

Προσείλκυσε ὅλα τά ὑπέροχα πνεύματα κάθε ἐποχῆς πού μέ τήν πνοή της τούς καταξίωσε καί τούς ἀνέδειξε ὡς ὄντως δημιουργούς καί θεράποντες ἐπιστημῶν καί τεχνῶν.

7. Προστασία τῆς ἀκεραιότητος τῆς ψυχῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διαφύλαξε τήν ἀκεραιότητα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐναντι πάσης ἐπιβουλῆς.

Κήρυξε τό αὐτεξούσιο καί ἐλεύθερο τοῦ ἀνθρώπου. Ἰδιαιτέρως στήριξε τό λαό μας σέ δυσχειμέρους καιρούς γιά νά διατηρήσει τήν πνευματική ταυτότητα καί αὐτοσυνειδησία του προστατεύοντάς τον ἀπό τούς ἐξ Ἀνατολῶν ἐξιλαμισμούς, ὅσο καί ἀπό τήν ἀλλοτρίωση τῆς Δύσεως.

Ὁ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση θωράκισε τόν ὀρθόδοξο ἐλληνικό λαό μέ τό πατροπαράδοτο σέβας γιά νά ἀποκρούσει κάθε ἀπόπειρα ἀλλοιώσεως τῆς ταυτότητός του καί νά διατηρήσει τήν ἀκεραιότητα τῆς ψυχῆς του παρά τούς διωγμούς μέ τούς ὁποίους ἀπειλήθηκε, ἀλλά καί τά ὕπουλα δελέατα πού τοῦ προσέφεραν. Προτίμησε νά ὑποστεῖ θυσίες καί στερήσεις γιά νά κρατήσῃ τήν παρακαταθήκη τῶν πνευματικῶν πατέρων του ἀνόθευτη καί ἀναπαλλοτρίωτη.

Σέ κάθε ἐποχή ἀναδείχθηκαν Μάρτυρες πού δέν δέχθηκαν τίς προκλήσεις γιά ζωή δόξης, πλούτου, ἀνέσεων καί ἀπολαύσεων προτιμώντας τά ταπεινά, λιτά καί πτωχά, πού περιφρόνησαν τήν

ματαιότητα τῶν φθειρομένων γιά νά μήν ἀπωλέσουν τήν μακαριότητα τῶν αἰωνίων.

8. Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση κήρυξε τόν ἀπόλυτο σεβασμό στόν ἄνθρωπο. Τόνισε τήν ἀξία καί τό μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου

ά . Ὅτι ἀποτελεῖ τό κορυφαῖο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ γιά νά δοξάσει μέ τά ἔργα του τόν Κτίστη καί Δημιουργό του.

β . Ὅτι δημιουργήθηκε ἀπό ἀγάπη καί ἐλεύθερα ἀπό τόν Θεό «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ» (Γενέσεως ά , 26).

γ . Ὅτι γι' αὐτόν θυσιάσθηκε ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι δύναται νά κατασταθεῖ «*συμπολίτης τῶν ἁγίων καί οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ*» (Πρός Ἐφεσίους β , 19).

δ . Ὅτι κλήθηκε νά κληρονομήσει τά ἀγαθά τῆς αἰωνίου ζωῆς

9. Μαρτυρία τῆς ἀληθείας

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διαλέχθηκε στήν δισχιλιόχρονη προσφορά της καί διαλέγεται μέ τά σύγχρονα ἰδεολογικά ρεύματα γιά νά «*μαρτυρήσει τῇ ἀληθείᾳ*» (Ἰωάννου ιή , 37).

Μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ ἀνατέμνει τήν καρδιά καί τήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἀνατρέπει πᾶσα ἀσέβεια καί πονηρία, ἀποκρούει ψεύδη καί ἐπιβλαβεῖς πλάνες, κηρύττει μέ παρρησία ὅτι «*τὰ γάρ ὁψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν*» (Πρός Ρωμαίους στ , 23).

10. Πρεσβεύει θεῖες καί αἰώνιες ἀρχές καί ἀξίες.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ἐμπνέει ἀκόμη καί σήμερα σέ κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως ἀρχές καί ἀξίες σ' ἓνα περιβάλλον ἐκκοσμικεύσεως γιά νά ζήσει *«σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι»* (Πρός Τίτον β' , 12) μέ ἀξιοπρέπεια, δηλαδή αὐτοσεβασμό, πίστη καί σεβασμό στό Θεό, ἐφ' ὅσον *«ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης»* (Πρός Τιμόθεον δ' , 8) σεβασμό στόν συνάνθρωπο καί προσφορά στόν πάσχοντα κατά τήν ἀποστολική ἐντολή *«τῆς δὲ εὐποιᾶς καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός»* (Πρός Ἑβραίους ιγ' , 16) καί *«μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι»* (Πρός Τίτον γ' , 14).

Στήν ἐποχή πού ζοῦμε βλέπουμε νά κλονίζονται ἓνα-ἓνα τὰ στηρίγματα τῆς ζωῆς καί ὁ ἄνθρωπος κινδυνεύει νά βυθισθεῖ στήν διαφθορά τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἄθεου κατεστημένου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση μπορεῖ νά στηρίξει τόν ἄνθρωπο μέ τίς ἀρχές καί τίς ἀξίες πού ἔχουν τήν σφραγίδα τοῦ δικαίου, σοφοῦ, δυνατοῦ καί ἁγίου Θεοῦ. Αὐτές οἱ ἀξίες προστατεύουν τήν ἀξιοπρέπεια κάθε ἀνθρώπου, ἐξ ἄκρας συλλήψεώς του ἕως τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ ματαίου καί προσκαίρου τούτου κόσμου, ἐπιβάλλουν τόν σεβασμό σέ κάθε ἄνθρωπο χωρίς ἀποκλεισμούς καί προκαταλήψεις προτρέπουν κάθε ἄνθρωπο νά ἐπιδεικνύει τήν ἀλληλεγγύη του σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἔχει ἀνάγκη χωρίς ὅρια καί χωρίς προϋποθέσεις χωρίς διακρίσεις, χωρίς ἀποκλεισμούς.

Ἡ ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν Νέων ἐκπαιδεύει τὸν ἄνθρωπο μέ τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ νά ὑπακούει στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐλευθερώνοντάς τον ἀπὸ τὴν ὑποταγὴ στὸν ἐγωϊσμό καὶ τὰ πάθη του.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ Θεοῦ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο.

Στὴν εὐθύνη τῆς διακονίας τοῦ τομέα αὐτοῦ ἀνήκουν:

α'. Ἡ διοργάνωση καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἐνοριακῶν νεανικῶν συνάξεων καὶ συντροφιῶν ὅλων τῶν βαθμίδων, γιὰ τίς ὁποῖες διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/698/01.09.2018 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας.

β'. Ἡ ἐξασφάλιση καὶ ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων.

γ'. Ὁ προγραμματισμὸς τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

δ'. Ἡ ἐπικοινωνία μέ τίς Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές, τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Μαθητῶν.

ε'. Ἡ ὀργάνωση ἐκδηλώσεων γιὰ τοὺς νέους καὶ κάθε ἄλλο ποὺ συνάδει καὶ συντελεῖ στὴν προώθηση καὶ ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἀγαθοῦ σκοποῦ μέ τὴν διακονία αὐτή.

Ὑπεύθυνοι Νεότητος στὶς Ἐνορίες ὀρίζονται:

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς
ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαὴλ Πετρόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κουτσοκώστας

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Σχοινᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κυριακάκης.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτᾶριος Κανδαρᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ματθαῖος Δάτσικας

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ, ὁ Ἱερομόναχος κ. Πολύκαρπος Κοντακτίου.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Νικολακόπουλος

Γιὰ τὴν διακονία αὐτὴ κατὰ τὴν ἱεραποστολικὴ περίοδο 2025-2026 θὰ ἀποσταλεῖ Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας πού θὰ διαλαμβάνει λεπτομερῶς τὰ σχετικὰ μέ τὴν ἱεραποστολικὴ διακονία αὐτὴ καὶ τὴ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν Χριστιανικὴ Ἀγωγή τῶν Νέων στίς Ἑνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

*** * * * ***

7. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, Ἐφημέριος.

α) Σχολῶν Ἀγιογραφίας β) Σχολῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς γ) Χορευτικῶν Τμημάτων.

Τὰ Προγράμματα αὐτὰ εἶναι μία ἀκόμη προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πρὸς τοὺς νέους καὶ τὶς νέες τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Ἔχουμε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπισημάνει καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν Τμημάτων Ἀγιογραφίας, Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Παραδοσιακῶν Χορῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων νεανικῶν δραστηριοτήτων στὶς Ἑνορίες γιὰ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες.

Πρόκειται γιὰ δημιουργικὲς δραστηριότητες ποὺ συμβάλλουν στὴν ἐνίσχυση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τους. Καί αὐτές οἱ ἐνοριακές δραστηριότητες θὰ λειτουργήσουν μέ τὶς προϋποθέσεις ποὺ θεσπίσθηκαν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας.

* * * * *

8. ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ

ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ἑπεύθυνος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

Αὐτοῦ τοῦ χαρακτήρα συνάξεις λειτουργοῦν ἀ) στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς καὶ β) στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Τὸ ὑπ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/788/5.10.2015 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας διαλαμβάνει σχετικὰ.

* * * * *

9. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ

Ἑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυκας

Τὸν Τομέα αὐτὸν συστήσαμε μέ τὴν ὑπ ἀριθμὸν 55/4.6.2002 Ἀπόφασή μας, μέ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ ἐν γένει ἐνίσχυση καὶ

καλλιέργεια τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν, Ἱεροσπουδαστῶν, Ἀναγνωστῶν καὶ Ἱεροπαίδων, ὅπως π.χ. διὰ·

ά . Τῶν Συνάξεων γιὰ τοὺς Ἀναγνῶστες καὶ τοὺς λοιπούς, κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, πρὸς μελέτη λειτουργικῶν θεμάτων καὶ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση αὐτῶν.

β . Τῆς ὁργανώσεως ἐκδρομῶν καὶ λοιπῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ προετοιμασία τῶν μελλοντικῶν Ποιμένων εἶναι μία σημαντικὴ διακονία. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου μαραίνει καὶ κατακαίει κάθε πνευματικὴ ἱκμάδα ιδίως τῶν «ἐφιεμένων ἱερᾶσθαι». Πρὸς αὐτὴ τὴν νοοτροπία ἀντιπαλαίοντες μὲ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὀφείλουμε νὰ στηρίζουμε αὐτοὺς τοὺς νέους, στοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἐφύτευσεν τὴν ἀγία κλίση, γιὰ νὰ μὴ καταφλεχθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ὡς οἱ νέοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης οἱ «ἐν μέσῳ πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι».

Ὡστόσο δὲν πρέπει νὰ ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ μείωση τῶν ἱερατικῶν κλίσεων ἐπιδεινοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀπροθυμία πολλῶν νεανίδων νὰ ὑπανδρευθοῦν νέους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἱερωθοῦν.

Ἡ μείωση αὐτὴ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ συντηρήσουμε, συνεργούσης τῆς θείας Χάριτος, καὶ νὰ ἐπαυξήσουμε τὶς ὑπάρχουσες κλίσεις.

* * * * *

10. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματοπούλος, Ἐφημέριος.

α΄. Σὲ αὐτὸ τὸν τομέα ἐντάσσεται ἡ ποιμαντικὴ γιὰ τὰ Σχολεῖα. Ἡ ἐμπειρία τὴν ὁποία ἔχουμε μέχρι σήμερα δὲν ἀποκλείει τὴν συνεργασία

τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὶς ἐδῶ ὑπάρχουσες Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Γιὰ τὴν διακονία αὐτῶν μπορεῖτε νὰ πραγματοποιήσετε τὰ ἑξῆς:

Νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὰ Σχολεῖα τῆς Ἑνορίας γιὰ νὰ γνωρισθεῖτε μὲ τὶς Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές καὶ νὰ θέσετε ὑπ' ὄψην τοὺς τὴν διάθεσή σας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας νὰ συνεργασθεῖτε μαζί τους γιὰ τοὺς νέους.

Νὰ ὀργανώσετε τὸν τακτικὸ Ἐκκλησιασμὸ τῶν Σχολείων κατὰ τὶς δεδομένες ὁδηγίες μας.

Νὰ ἐμπνευσθεῖτε ἄλλες εὐκαιρίες πνευματικῆς οἰκοδομῆς μὲ εἰδικὲς ἐκδηλώσεις καὶ πρωτοβουλίες.

Νὰ ἐπικοινωνήσετε μὲ τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν συμπαράστασή τους στὴν διακονία σας.

Νὰ ἐνημερώσετε εὐρέως τοὺς ἐνορίτες σας γιὰ τὶς νεανικὲς συνάξεις.

β'. Ἡ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὸν τομέα αὐτὸ περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

i. Τὴν ἀποστολὴ χαιρετισμοῦ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὅλων τῶν βαθμίδων (Νηπιαγωγούς - Διδασκάλους - Καθηγητές - Διοικητικὲς καὶ Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές) μὲ τὴν ἑναρξὴ τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

ii. Τὴν διανομὴ ἀντιτύπων Καινῆς Διαθήκης στοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῆς Β' τάξεως Γυμνασίου.

iii. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ προβήκαμε σὲ τρεῖς ἐκδόσεις τοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης μὲ μετάφραση τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας, ἐκάστη σὲ πέντε (5.000) χιλιάδες ἀντίτυπα. Τοιοῦτοτρόπως συνολικά, κατὰ τὴν διάρκειά τῶν εἰκοσιέξι ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας μας, ἔχουν διανεμηθεῖ

35.000 αντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης στὰ σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

iv Τὸν ἐκκλησιασμὸ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

Ἡ διακονία αὐτὴ ἀπαιτεῖ προετοιμασία καὶ συνεργασία μὲ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν Σχολείων.

Προγραμματίζουμε νὰ τελέσουμε καὶ κατὰ τὴν περίοδο ποὺ πρόκειται νὰ ἀρχίσει, θεῖες Λειτουργίες γιὰ τοὺς μαθητὲς τῶν Σχολείων τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας κατὰ τὶς δοθεῖσες ὁδηγίες μας.

vi. Τὴν ὀργάνωση τῆς σχολικῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κάθε χρόνο ἐκδίδουμε ἰδιαίτερο φυλλάδιο γιὰ νὰ διανεμηθεῖ στοὺς ἐκκλησιαζομένους ἐκπαιδευτικούς καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες ὅπως·

«Τοὺς Πατέρες καὶ Διδασκάλους τιμήσωμεν» (2006).

«Ἐγκωμιαστικὸς Λόγος εἰς τοὺς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καὶ Οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους» (2007).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι πρότυπα ζωῆς» (2008).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Οἱ ἅγιοι τῆς σοφίας, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης» (2009).

«Ἡ ἱεράρχηση τῶν ἀξιῶν στὴν ζωὴ μας» (2010).

«Ἀπομνημονεύματα τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821» (2011).

«Ἡ ἰδεώδης παιδεία κατὰ τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες καὶ Μεγάλους Διδασκάλους» (2012)

Γιὰ τὴν ἀρτιωτέρα διοργάνωση τῆς ἐορτῆς ἀποστέλουμε ἰδιαίτερο Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα.

vii. Τὸ Πρόγραμμα ἐκτενοῦς προσευχῆς κατὰ τὴν περίοδο τῶν Γενικῶν Ἐξετάσεων, μὲ τὴν τέλεση τὸ πρῶτὶ τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τὸ

έσπέρας τῆς εἰδικῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως ὑπὲρ φωτίσεως καὶ ἐπιτυχίας τῶν διαγωνιζομένων νέων καὶ ἐνισχύσεως ὅλων ἥτοι τῶν διαγωνιζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

viii. Τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση Σχολείων - Συλλόγων Γονέων καὶ Κηδεμόνων γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν διαφόρων προγραμμάτων τῶν Σχολείων καὶ τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων.

* * * * *

11. ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν πιστῶν θὰ ἐκδίδονται καὶ διανέμονται ἀπὸ τίς Ἑνορίες κατὰ καιροὺς εἰδικὰ φυλλάδια μέ σκοπὸ νά ἐνημερωθοῦν οἱ πιστοὶ γιὰ τίς ἀπόψεις ποὺ εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τὴν ὀρθόδοξη παράδοση.

Ὑπεύθυνοι τοῦ Τομέως εἶναι οἱ: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Παναγιώτης Καλάβριας, καὶ ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Σχοινᾶς. Ὁ Τομέας αὐτός ἔχει σκοπὸ τὴν προστασία τῶν πιστῶν καὶ τὴν πνευματικὴ θωράκισή τους γιὰ:

α'. Τὴν συνεχὴ παρατήρηση, καταγραφὴ καὶ μελέτη τοῦ διεθνοῦς καὶ ἐλληνικοῦ σκηνικοῦ τῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων.

β'. Τὴν ὀριοθέτηση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔναντι πλανῶν καὶ τῶν κακοδοξιῶν αὐτῶν.

γ'. Τὴν ποιμαντικὴ στρατηγικὴ γιὰ τὴν ἐνημέρωση τοῦ ποιμνίου γιὰ τοὺς πνευματικοὺς καὶ λοιποὺς κινδύνους ἀπὸ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν ἀντιμετώπιση διαφόρων περιστατικῶν ποὺ προκύπτουν.

Μὲ τὴν ὑπὸ ἀριθμὸν 2958 (4530/2029) 15.9.2014 Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας καθιερώθηκε ἡ ἑβδομάδα ποὺ ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων (Ἡ Οἰκουμενικῆς Συνόδου)-Δὲ Λουκᾶ, τὴν 15ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ὡς ἑβδομάδα Ἀντιαιρετικοῦ Ἀγῶνος, κατὰ τὴν ὁποία ἐντείνεται ἡ μέριμνα τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἀκεραιότητος τῆς πίστεως καὶ ζωῆς τῶν πιστῶν.

*** * * * ***

12. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης, Ἐφημέριος.

Στὸν τομέα αὐτὸ ὑπάγονται οἱ προσπάθειες στηρίξεως τῆς συζυγίας, τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας.

Στὴν διακονία τοῦ τομέα αὐτοῦ τάσσονται καὶ οἱ Σχολές Γονέων ποὺ λειτουργοῦν στὶς Ἑνορίες τῆς Μητροπόλεως.

*** * * * ***

13. ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς, Ἐφημέριος.

Ἡ Ἐκκλησία μας μέ τὴν θεολογία τῆς ἐξύψωσε τὴν γυναῖκα, τὴ φύση τῆς καὶ τὴν διακονία τῆς τόσο στό μυστήριο τῆς ζωῆς ὅσο καὶ στό μυστήριο τῆς σωτηρίας. Πρὸς τοῦτο θά ἐμβαθύνουμε σὲ ὀρισμένα σχετικὰ θέματα.

Ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ γυναῖκες

Οἱ Ἰουδαῖοι τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν εἶχαν καί μεγάλη ἰδέα γιά τίς γυναῖκες. Ἀνέχονταν τήν παρουσία τους στίς ἐορτές, ἀλλά δέν εἶχαν ποτέ σκεφθεῖ νά τίς περιλάβουν στίς διδασκαλίας τους. Ἀντιθέτως ὁ Ἰησοῦς δέν ἀπαξιοῦσε νά συνομιλεῖ μ' αὐτές γιά τά πιό ὑψηλά θέματα. Ὅταν κάθησε μόνος Του κοντά σ' ἓνα ἀπό τά πηγάδια τῆς Συχάρ (ἡ σημερινή Ναμπλούς =Νεάπολις τοῦ Ἰσραήλ) καί ἔφθασε ἡ Σαμαρείτιδα πού εἶχε τούς πέντε ἄνδρες δέν δίστασε παρόλο πού ἦταν γυναῖκα καί ἐχθρός τοῦ ἔθνους Του νά τῆς ἀναγγεῖλει τήν ἀλήθεια:

« Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάννου δ' 23-24).

* * * * *

Ἡ περίπτωση τῆς Σαμαρείτιδος δέν ἦταν οὔτε ἡ μοναδική οὔτε ἡ ἐξαίρεση διότι σ' ὁλόκληρη τήν ζωή Του καί τήν διδασκαλία Του, στήν ἀπολυτρωτική διακονία Του συμπεριέλαβε καί τήν ἐξύψωση τῆς γυναίκας, τήν τίμησε καί τήν εὐεργέτησε.

Κι οἱ γυναῖκες Τόν περιέβαλαν μέ σεβασμό καί ἀφοσίωση. Σταματοῦσαν ὅταν Τόν ἔβλεπαν νά διέρχεται. Τόν ἀκολουθοῦσαν στίς περιοδεῖες Του. Τόν ἄκουαν μέ προσοχή, ὅταν συνδιαλέγετο μέ φίλους καί ἀγνώστους. Περιεκύκλωναν τήν οἰκία πού ἐπρόκειτο νά εἰσέλθει. Τοῦ πρόσφεραν τά παιδιά τους νά τά εὐλογήσει. Ἄγγιζαν τά ἐνδύματά Του γιά νά γιатρευτοῦν ἀπό τίς ἀσθένειές τους. Θεωροῦσαν εὐτυχία ἂν μποροῦσαν νά Τόν ἀκολουθοῦν. Ὅλες θά μποροῦσαν νά συμφωνήσουν μ' ἐκείνη πού μέσα ἀπό τόν ὄχλο σήκωσε φωνή καί Τοῦ φώναξε:

«Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὓς ἐθήλασας» (Λουκᾶ ια΄ 27).

Πολλές Τόν ἀκολούθησαν μέχρι τόν θάνατό Του, ἡ Σαλώμη πού ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καί τοῦ Ἰωάννου, ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ πού ἦταν μητέρα τοῦ ἄλλου Ἰακώβου, ἡ Μάρθα καί ἡ Μαρία ἀπό τήν Βηθανία οἱ ἀδελφές τοῦ Λαζάρου. Ὅλες ἤθελαν νά Τόν ὑπηρετοῦν, νά Τοῦ προσφέρουν φαγητό, νά Τόν φιλοξενοῦν, νά Τόν ξεκουράζουν στό σπίτι τους. Μερικές εἶχαν τήν εὐτυχία νά Τόν βοηθοῦν μέ τό χρήμα τους ὅπως μαρτυροῦν οἱ εὐαγγελικές πηγές :

«Καί ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καί αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναῖκες τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνή, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτὰ ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἑρώδου, καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς» (Λουκᾶ ἡ΄ 1-3)

Οἱ γυναῖκες στίς ὁποῖες ἡ ἀγάπη εἶναι φυσικό δῶρο προτοῦ γίνει μέσο ἠθικῆς τελειοποιήσεως τους δείχθηκαν, ὅπως πάντα, ἀπέναντι στό Χριστό πιό γενναιόψυχες ἀπό τούς ἄνδρες.

* * * * *

Οἱ γυναῖκες, λοιπόν, Τόν λάτρευαν καί ὁ οἶκτος Του πλήρωνε τήν ἀγάπη τους. Καμία ἀπ' ὅσες ἀπευθύνθηκαν σ' Αὐτόν δέν ἀπέπεμψε, δέν ἀπέστρεψε τό πρόσωπό Του καί τήν προσοχή Του στά αἰτήματά τους.

Τά κλάματα τῆς χήρας στήν Ναυτὶν Τόν συγκίνησαν κι ἀνέστησε τό νεκρό γιό της. Οἱ ἱκεσίες τῆς Χαναναίας, ἂν καί ἦταν μία ἀλλόφυλη, Τόν λύγισαν καί θεράπευσε τήν κόρη της, θεράπευσε τήν ἡμέρα τοῦ

Σαββάτου καί παρά τίς διαμαρτυρίες τοῦ Ἀρχισυναγώγου στήν γυναῖκα πού γιά δεκαοχτώ χρόνια ἦταν συγκύπτουσα καί βασανιζόταν ἀπό τήν ἀσθένειά της.

Στίς πρῶτες του περιοδεῖες ἐλευθέρωσε ἀπό τόν πυρετό τήν πενθερά τοῦ Πέτρου καί ἀπό τά πονηρά πνεύματα τήν Μαρία τήν Μαγδαληνή. Ἀνέστησε τήν θυγατέρα τοῦ Ἰάειρου καί γιάτρεψε τήν αἱμοροοῦσα πού εἶχε δώδεκα χρόνια τήν ἀσθένεια καί τήν ἀπελπισία.

* * * * *

Μία ἄλλη φορά στήν Ἱερουσαλήμ ὁ Ἰησοῦς βρίσκεται μπροστά σέ μία γυναῖκα. Εἶναι ἐκείνη πού οἱ αὐστηροί Φαρισαῖοι τήν συνέλαβαν ἐπ' αὐτοφόρῳ νά μοιχεύει καί τήν ἔφεραν σπρώχνοντάς την στόν Ἰησοῦ νά τήν δικάσει. Ὁ Ἰησοῦς πού καταδικάζει τήν μοιχεία, ὅμοια καταδικάζει τήν ἀνανδρία τῶν ὑπουλῶν κατασκόπων, τήν χαιρεκακία τῶν ἀσπλάγχων, τό θράσος τῶν ἀμαρτωλῶν πού θέλουν νά γίνουν δικαστές. Γι' αὐτό ὁ Ἰησοῦς ἀπευθύνθηκε στούς κατηγοροῦς τῆς γυναίκας καί τοὺς εἶπε : *«ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν»* (Ἰωάννου ἡ 7).

Μέ τόν τρόπο αὐτό ὁ μέγας Διδάσκαλος ἔδειξε ὅτι ὅλοι εἴμαστε ὑπεύθυνοι, ἔνοχοι γιά τίς ἀμαρτίες τῶν ἀδελφῶν μας. Εἴμαστε ὅλοι καί δίχως ἐξαίρεση, οἱ ἀναγκαῖοι καί οἱ καθημερινοί συνένοχοι ἐκείνων πού τιμωροῦνται γιά μᾶς. Ἡ μοιχαλίδα δέν θά εἶχε ἀμαρτήσῃ, ἂν οἱ ἄνδρες δέν τήν προκαλοῦσαν, ἂν ὁ ἄνδρας της ἤξερε περισσότερο νά τήν ἀγαπᾷ· ὁ κλέφτης δέν θά ἔκανε ληστεῖες ἂν ἡ καρδιά τῶν πλουσίων ἦταν λιγότερη σκληρή· ὁ φονιάς δέν θά σκότωνε ἂν δέν τόν πρόσβαλαν καί δέν τόν ἔσπρωχαν· δέν θά ὑπῆρχαν πόρνες, ἂν οἱ ἀρσενικοί ἤξεραν νά συμπεριφέρονται πραγματικά ὡς ἄνδρες.

Μόνο οι άθωοι θά είχαν τό δικαίωμα νά δικάσουν. Άλλά πάνω στήν γῆ δέν υπάρχουν άθωοι κι αν υπῆρχαν δέν ἦσαν περισσότερο ἐπιεικεῖς ἀπό αὐστηροί, ὅπως διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος :

«*Τό ἐπιεικές ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσι ἀνθρώποις*» (Πρός Φιλιππησίους δ΄ 5).

Άλλά καμία γυναῖκα δέν Τόν ἀγάπησε ὅσο ἡ πόρνη πού ἄδειασε πάνω Του ἓνα ἀλαβάστρινο μυροδοχεῖο μέ τό πανάκριβο μῦρο τοῦ νάρδου καί Τόν ἔλουσε μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας της στό σπίτι ενός γέρου ὑποκριτή Φαρισαίου τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ.

Ὁ Ἰησοῦς συγχώρησε τήν πόρνη γυναῖκα ἐπειδή ὡς παντογνώστης γνώριζε ὅτι προτοῦ μπεῖ ἐκεῖνο τό βράδυ σ' αὐτό τό σπίτι εἶχε ἀλλάξει εἶχε γίνει ἄλλη ἀπ' αὐτό πού ἦταν μέχρι ἐκείνη τήν ὥρα. Ὁ Ἰησοῦς δέχθηκε τήν ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης τῆς γυναίκας ἐπειδή ἦταν βέβαιος, ὅτι ἐπρόκειτο γιά μία ὀριστική ἀλλαγή ζωῆς καί συμπεριφορᾶς, εἰλικρινοῦς μετανοίας.

* * * * *

Ἡ Ἐκκλησία στήν κορυφή τῶν πιστῶν τοποθέτησε μία γυναῖκα μεταξύ τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων, Ἐκείνη πού συγκέντρωσε πάνω της μόνη ἀνάμεσα σ' ὅλες ὅλο τό μεγαλεῖο τῆς γυναίκας, τῆς Παρθενίας καί τῆς Μητρότητος πού ὑπέφερε γιά μᾶς ἀπό τήν νύχτα τῆς Βηθλεέμ μέχρι τήν νύχτα τοῦ Γολγοθᾶ.

Στήν συνέχεια παραθέτουμε ἐνδεικτική βιβλιογραφία σχετική μέ τό θέμα τῆς θέσεως τῆς γυναίκας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

1. Elizabeth Behr-Sigel, «*Τό λειτουργήμα τῆς γυναίκας στήν Ἐκκλησία*», Γραφεῖον Καλοῦ Τύπου, Ἀθήνα 1987.

2. «*Ἡ θέσις τῆς γυναικός ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ καί τὰ περί χειροτονίας τῶν γυναικῶν*», (Διορθόδοξον Θεολογικόν Συνέδριον, Ρόδος 30 Ὀκτωβρίου-7 Νοεμβρίου 1988) Ἐκδόσεις Τέρτιος Κατερίνη 1994.

3. Β. Καλογεροπούλου – Μεταλληνοῦ, «*Ἡ Γυναίκα στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή*» Ἐκδόσεις Ἀρμός 1992.

4. Γερασίμου Σ. Μανιάκη «*Οἱ Γυναῖκες στή Λατρεία- Ἡ συμμετοχή τῶν γυναικῶν στή λατρεία καί ὕμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας*» Ἐκδόσεις Τῆνος, Ἀθήνα 1993.

5. «*Φύλο καί Θρησκεία. Ἡ θέση τῆς γυναίκας στήν Ἐκκλησία*» (Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος) Ἐκδόσεις Ἵνδικτος, Ἀθήνα 2004.

6. Ἀρχ. Θεοδοσίου Β. Χαραλαμποπούλου, «*Περί τῆς θέσεως τῆς γυναικός ἔναντι τοῦ ἀνδρός κατά τήν Ὁρθόδοξον Χριστιανικήν Ἐκκλησίαν καί περί φόβου Θεοῦ*» Ἐκδοσις Γ΄, ἐν Ἀθήναις 2004.

7. Ἀρχιμ. Πλάτωνος Κρικρή, «*Ἡ γυναίκα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία*», Ἀθήναι 2011.

Ὁ Τομέας αὐτός συστήθηκε μέ τήν ὑπ' ἀριθμὸ 153/1.9.2006 Ἀπόφασή μας γιὰ τοὺς πρὶν κάτω σκοποὺς:

α . Τὴν ἔγκαιρη καὶ ἔγκυρη πληροφόρηση καὶ ἐνημέρωση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ γυναικεῖα ζητήματα.

β . Τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν γυναικῶν στήν ζωὴ καὶ δράση τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ . Τὴν ἀλληλεγγύη στὸ τοπικὸ καὶ ἐθνικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν γυναῖκα.

δ . Τὴν ἀνάδειξη τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν ἐνδυνάμωση τοῦ ρόλου τῆς γυναῖκας στὸ κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

ε . Τὴν προώθηση νέων πρακτικῶν καὶ προσεγγίσεων στὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὸν γυναικεῖο πληθυσμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη νέων μορφῶν ἐθελοντικῆς δράσεως.

ς . Τὴν συλλογικὴν ἔκφραση καὶ δράση τῶν χριστιανῶν γυναικῶν.

ζ . Τὴν προβολὴ τῆς ταυτότητος καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς χριστιανῆς γυναῖκας στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καὶ στὸ Διαδίκτυο.

ή . Στὶς κοινὲς δράσεις μὲ ἄλλους συναφεῖς ἢ ἐνδιαφερόμενους φορεῖς γιὰ γυναικεῖα θέματα σὲ τοπικὸ, ἐθνικὸ καὶ διακρατικὸ ἐπίπεδο.

* * * * *

14. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΩΝ

ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος, Ἐφημέριος.

Ι. Τμῆμα Αἱμοδοσίας

α΄. Τὸ Γραφεῖο Ἐθελοντικῆς Αἱμοδοσίας ἀναδιοργανώθηκε μὲ τὶς ὑπ' ἀριθμὸν 54/21.5.2002, 126/4.10.2005, 165/4.10.2005 καὶ 235/14.5.2013 Ἀποφάσεις μας μὲ τὶς ἐξῆς ἀρμοδιότητες:

Ἀρμοδιότητες

ι. Ἔχει τὴν εὐθύνη τοῦ συντονισμοῦ τῆς Ἐθελοντικῆς Αἱμοδοσίας.

ii. Συγκεντρώνει τις υποβαλλόμενες καταστάσεις των έθελοντών αίμοδοτών, καταρτίζει τις σχετικές καρτέλλες αυτών και φροντίζει για την έκαστοτε ενημέρωσή τους.

iii. Όργανώνει έξορμήσεις αίμοδοσίας στις Ένορίες της Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας.

iv. Διαφωτίζει τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα μὲ σχετικές ὁμιλίες καὶ ἔντυπα.

v. Συνεργάζεται μὲ τοὺς ὑπεύθυνους Ἐφημέριους τῶν Ἱερῶν Ναῶν γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῶν έκαστοτε προσφορωτέρων τρόπων ἐργασίας γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ.

β΄. Σὲ κάθε Ένορία ὁρίζεται ὑπεύθυνος Ἐφημέριος γιὰ τὴν Ἑθελοντικὴ Αἱμοδοσία ὡς ἐξῆς:

Ἑπεύθυνοι

i. Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος.

ii. Κοιμήσεως Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κουτσοκώστας

iii. Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἰωάννης Θωμόπουλος.

iv. Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Χρῆστος Μπάρδης

v. Ἀγίου Δημητρίου Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Παρθένιος Οἰκονόμου

vi. Μεταμορφώσεως Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς.

vii. Ἀγίου Γεωργίου Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος.

viii. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ὑμηττοῦ-Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Σιδέρης.

ix. Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ Ὑμηττοῦ, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Πρόδρομος Τζωρτζᾶτος.

γ'. Ἔργο τοῦ Ὑπεύθυνου Ἐφημέριου τῆς Ἑνορίας καὶ τῶν συνεργατῶν του εἶναι·

i. Ἡ ἐξέγερση, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἑνορίας, ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν.

ii. Ἡ τήρηση ὀνομαστικῆς καταστάσεως αὐτῶν, μὲ ἀκριβὴ διεύθυνση, τηλεφώνου καὶ ὁμάδος αἵματος, στὴν ὁποία ἀνήκει ὁ αἰμοδότης, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ γνωρίζει τὶς δυνατότητες τῆς Ἑνορίας πρὸς κάλυψη τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἰμοδοσίας. Ἡ κατάσταση αὕτη πρέπει νὰ βρίσκεται στὴν διάθεση καὶ τῶν συνεφημερίων του.

iii. Ἡ ἄμεση ἀντιμετώπιση τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἰμοδοσίας τῆς Ἑνορίας του, καὶ σὲ περίπτωσι ἀδυναμίας, ἡ ἀναφορὰ αὐτοῦ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Πολλὰ προσφέρει ἡ διακονία αὕτη στὴν κοινωνία. Κάθε χρόνο ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη διοργανώνει ἐθελοντικὴ αἰμοδοσία κατὰ τό θέρος.

Γι' αὐτὲς διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 53 (Φ.1/3/1132) 5.10.2005 Ἐγκύκλιός μας.

Τό τρέχον ἔτος 2025 διοργανώθηκε μία (1) ἐθελοντικὴ αἰμοδοσία τὴν 24.05.2025, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἀνεκοινώθηκαν μὲ τό μέ ἀριθμούς πρωτοκόλλου Φ.1/4/262/27 Μαΐου 2025 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας,

ήτοι Σύνολο ληφθεισών κατά την αιμοληψία φιαλών 93 εκ των 118 προσελθόντων.

Ανακεφαλαιωτικῶς συνεκεντρώθησαν καί διατέθησαν οἱ ἀναφερόμενες στούς ἐν συνεχείᾳ παρατιθέμενους Πίνακες φιάλες αἵματος:

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΩΝ ΦΙΑΛΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΕΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΕΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ**

A/A	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΦΙΑΛΕΣ
1	25 Νοεμβρίου 2000	28
2	8 Ιουνίου 2002	31
3	10 Μαΐου 2003	58
4	22 Νοεμβρίου 2003	54
5	3 Ιουλίου 2004	35
6	29 Ιανουρίου 2005	32
7	4 Ιουνίου 2005	29
8	26 Νοεμβρίου 2005	37
9	3 Ιουνίου 2006	31
10	10 Μαρτίου 2007	43
11	15 Δεκεμβρίου 2007	38
12	4 Οκτωβρίου 2008	47
13	31 Οκτωβρίου 2009	26
14	26 Ιουνίου 2010	36
15	4 Ιουνίου 2011	45
16	6 Ιουνίου 2012	70
17	6 Ιουλίου 2013	60
18	21 Ιουνίου 2014	78
19	13 Ιουνίου 2015	103
20	25 Ιουνίου 2016	87
21	17 Ιουνίου 2017	87
22	09 Ιουνίου 2018	102
23	01 Ιουνίου 2019	113
24	30 Μαΐου 2020	114
25	12 Ιουνίου 2021	80
26	04 Ιουνίου 2022	94
27	24 Ιουνίου 2023	99
28	Ιουνίου 2024	103
29	Μαΐου 2025	93
	Σύνολον	1. 868

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΔΙΑΤΕΘΕΙΣΩΝ ΦΙΑΛΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΤ ΕΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Α/Α	ΕΤΟΣ	ΦΙΑΛΕΣ
1	1992	25
2	1993	29
3	1994	45
4	1995	49
5	1996	64
6	1997	56
7	1998	39
8	1999	33
9	2000	69
10	2001	20
11	2002	14
12	2003	42
13	2004	28
14	2005	41
15	2006	46
16	2007	44
17	2008	59
18	2009	58
19	2010	28
20	2011	56
21	2012	44
22	2013	46
23	2014	70
24	2015	77
25	2016	96
26	2017	112
27	2018	77
28	2019	68
29	2020	49
30	2021	58
31	2022	51
32	2023	48
33	2024	40
	Σύνολον	1681

II. Τμήμα συγκέντρωσης καί αποστολής Φαρμάκων

Επίσης συγκεντρώνει φάρμακα που προσφέρονται δωρεάν από το Κοινωνικό Φαρμακείο του Δήμου Βύρωνος.

* * * * *

15. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Υπεύθυνος ο Πανοσιώτατος ο Αρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαράς, Έφημέριος.

Ίδρύθηκε με την υπ' αριθμόν 20/15.2.2001 Απόφασή μας με σκοπό·

α'. Την προώθηση με την συνεργασία του Γραφείου Έξωτερικής Ίεραποστολής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της διεξαγωγμένης ιεραποστολικής διακονίας της Εκκλησίας μας ανά την Οικουμένην, για να κηρυχθεί το Εύαγγέλιο της σωτηρίας «πάση τῇ κτίσει» καὶ να πιστεύσουν οἱ ἄνθρωποι στὸν Ἀληθινὸ Θεό, να βαπτισθοῦν καὶ να σωθοῦν κατὰ τὸν ἀψευδέστατο λόγο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μάρκου ιστ' 16).

β'. Την πνευματική, ἠθική, οικονομική καὶ πάσης φύσεως υποστήριξη τῶν ιεραποστολικῶν κλιμακίων τῆς Ἀγιωτάτης Εκκλησίας μας ἀνά την Οἰκουμένη γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν τὸ εὐαγγελιστικὸ ἔργο της.

* * * * *

16. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ, ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος, Ἐφημέριος.

* * * * *

17. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Παναγιώτης Καλάβριας, Ἐφημέριος.

Τὸ Γραφεῖο συστήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 112/16.2.2005 Ἀπόφασή μας μὲ σκοπὸ τὴν κάλυψη τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει συμπαράσταση καὶ ἐνίσχυσή τους.

Γιὰ τὴν διακονία μας στὸν τομέα αὐτὸ διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 45 (Φ1/3/203/21.2.2005) Ἐγκύκλιός μας.

Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ 26η Δεκεμβρίου ἔχει κηρυχθεῖ ἡμέρα γιὰ τοὺς μετανάστες.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὕτῃ διοργανώνεται εἰδικὴ ἐκδήλωσις στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας.

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ, ἔχουμε ἐκδόσει τὸ βιβλίο «Ὁ ξένος καὶ ὁ ἀλλοδαπὸς κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφήν».

* * * * *

18. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματόπουλος, Ἐφημέριος.

Μὴ παραλείπετε τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς ἐνοριακῆς Βιβλιοθήκης τόσο γιὰ τὴν δική σας κατάρτιση ὅσο καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς.

Συγκεκριμένα στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχουν τὰ στοιχειώδη βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν

διδασκαλία τῶν πιστῶν, ὅπως ἡ Ἁγία Γραφή, σὲ κείμενο καὶ ἐρμηνεία, ὑπομνήματα τῶν βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Συλλογὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, λειτουργικὰ βιβλία, μελέτες θεολογικῆς, ἱστορικῆς, πνευματικῆς κατάρτισεως. Στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπίσης πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν καὶ ἐνημέρωσή τους σὲ θέματα πίστεως καὶ πνευματικῆς ζωῆς.

Σκοπεύουμε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ νὰ δημιουργηθεῖ βάση δεδομένων κατὰ θέματα μὲ τίτλους βιβλίων, στὴν ὁποία συνεχῶς θὰ προστίθενται νέοι τίτλοι.

* * * * *

19. ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Μὲ τίς ἐκδόσεις μας ἀποσκοποῦμε στὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν.

Σὲ εἰδικὸ ἔντυπο ἀναφέρονται ὅλες οἱ μέχρι σήμερα ἐκδόσεις βιβλίων, τευχῶν, πολυπτύχων, προγραμμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔτος 2025-2026 ἐκδόθηκε τὸ Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο τοῦ 2026 ἀφιερωμένο στὴν Ἀ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο.

Παραθέτουμε στή συνέχεια τὸν κατάλογο τῶν ἐκδοθέντων βιβλίων, τευχῶν πολυπτύχων καὶ ἀφισσῶν γιὰ νὰ καλυφθοῦν οἱ πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας (βλ. καὶ Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2026 Ἱερᾶς Μητροπόλεως σσ. 117-137)

1. ΒΙΒΛΙΑ

A. Καινή Διαθήκη.

Κείμενο καί Μετάφραση.

Τό ἐκκλησιαστικό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης μέ τήν ἐγκεκριμένη μετάφραση τῶν τεσσάρων καθηγητῶν ἐκδόθηκε ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας τέσσερεις φορές ἀνά 5.000 ἀντίτυπα ἐκάστη καί διανεμήθηκε δωρεάν στους μαθητές τῆς Β΄ τάξεως τῶν Γυμνασίων τῆς μητρο πολιτικῆς περιφέρειάς μας πού διδάσκεται τό σχετικό μάθημα.

B. Στήν σειρά «Ἐνοριακές Πανηγύρεις» ἐκδόθηκαν:

1. Τό ἔτος 2001-02 τό βιβλιδάριο: «Γνώρισε τήν ἐνορία σου», μέ πληροφορίες γιά τήν ἴδρυσι, τήν ἱστορία μιᾶς ἐκάστης ἐνορίας καί τήν διακονία της.

2. Τό ἔτος 2002-03 τό βιβλιδάριο: «Ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία», περιέχον τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τήν λατρεία τοῦ Θεοῦ καί τήν Ἱερά Ἀκολουθία τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἐνορίας.

3. Τό ἔτος 2003-04 τό βιβλιδάριο: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τό ἔργον Του καί ἡ σχέσις μας μαζί Του».

4. Τό ἔτος 2004-05 τό βιβλιδάριο: «Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς».

5. Τό ἔτος 2005-06 τό βιβλίο: «Ἰησοῦς Χριστός, Προφήτης, Ἀρχιερεὺς, Βασιλεὺς».

6. Τό ἔτος 2006-07 τό βιβλίο: «Βιοτικά μας Α΄ »

7. Τό ἔτος 2007-08 τό βιβλίο: «Βιοτικά μας Β΄ »

8. Τό ἔτος 2008-09 τό βιβλίο: «Ἡ οὐράνια πατρίδα μας. Τό ἐσχατολογικό φρόνημα τοῦ πιστοῦ».

9. Τό ἔτος 2009-10 τό βιβλίο: «Ὄνόματα καί τίτλοι τοῦ Κυρίου».

10. Τό ἔτος 2010-11 τό βιβλίο: «Ἱερὸν ᾠδὴν Ἀντλημα ἐκ τοῦ φρέατος τῆς ζωῆς» (Ἀγιογραφικὲς Μελέτες).

11. Τό έτος 2011-12 τό βιβλίο «Μαρτυρίες γιά τόν Κύριό μας Ίησοῦ Χριστό».

12. Τό έτος 2012-13 τό βιβλιδάριο «Η ΠΙΣΤΗ».

13. Τό έτος 2013-14 «Ή κατά Χριστόν ζωή».

14. Τό έτος 2014-15 τό βιβλιδάριο «Ή Προσευχή μας».

15. Τό έτος 2015-16 τό βιβλίο «Ή Λατρεία τοῦ Θεοῦ».

16. Τό έτος 2016-17 τό βιβλίο «Τήν πίστιν τετήρηκα. Σύνοψη τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας».

17. Τό έτος 2017-18 τό βιβλίο «Τά Βιβλικά». (Συνοπτική Εἰσαγωγή στά βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς).

18. Τό έτος 2018-19 τό βιβλίο «Ὁ Δημόσιος Βίος τοῦ Κυρίου Ίησοῦ Χριστοῦ» ἀποτελεῖ μία γνωριμία στήν μαρτυρία τῶν Εὐαγγελίων γιά τήν τριετή συναναστροφή τῶν Μαθητῶν μέ τόν Κύριο ἡμῶν Ίησοῦ Χριστό, γιά ὅσα εἶδαν, ἄκουσαν καί ἔζησαν (Ἰωάννου Α΄ , α΄ , 1)

19. Τό έτος 2019-20 θά διενεμήθηκε τό βιβλίο «Οἰκουμενικές Σύνοδοι»

Αὐτά διανεμήθηκαν δωρεάν κατά τίς πανηγύρεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Γ. Στήν σειρά «Χριστολογικά» ἐκδόθηκαν:

1. Γιά τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα:

ά . «Καί ἐγώ πρός Σέ ἔρχομαι».

β . «Μεγάλη Ἑβδομάδα».

γ . «Οἱ τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Κυρίου μας Ίησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Ὁ Σταυρός στόν οὐρανό»

έ . «Ἰδού ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα».

στ . «Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Κυρίου μας Ίησοῦ Χριστοῦ».

ζ . «Ή πνευματικότητα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος».

ή . «Τό θεῖον Πάθος».

θ . «Μεγαλοβδομαδιάτικα: “Συμπορευθῶμεν αὐτῷ”».

ί . «Ζωοποιός νέκρωση».

ιά . «Καταγγέλλων τό μαρτύριον τοῦ Θεοῦ».

ιβ . «Σταυροαναστάσιμα».

ιγ . «Δύο κατηγορίες ἀνθρώπων ὑποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ. Οἱ Μαθητές-Οἱ Φαρισαῖοι».

ιδ . «Ὁ ἱερός ἐπτάλογος τοῦ Ἑσταυρωμένου (τά τελευταῖα λόγια τοῦ Λυτρωτοῦ)».

ιέ . «Εἰσοδικό στήν Μεγάλη Ἑβδομάδα».

ιστ . «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀπό τήν Ναζαρέτ»

ιζ . «Ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»

ιη . «Ἡ σταύρωση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις Εὐαγγελικές μαρτυρίες»

ιθ . «Ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις Εὐαγγελικές μαρτυρίες»

κ . «Ἡ Σταύρωση, ὁ θάνατος, ἡ Ταφή, ἡ Ἀνάσταση καί ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τήν μαρτυρία τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν»

κά . «Τό Πάσχα ἡμῶν»

κβ . «Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ»

κγ . «Ἡμεροδρόμιο τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος»

κδ . «Ταπεινώσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»

2. Γιά τήν πασχάλιο περίοδο:

ά . «Ὁ Ἑνδοξος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός».

β . «Βεβαιότητες καί ἀβεβαιότητες».

γ . «Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Πατρός».

δ . «Ὁ Χριστός μεθ’ ἡμῶν».

έ . «Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

στ . «Ἀναμένοντας τήν ἔλευση τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

ζ . «Ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις Εὐαγγελικές μαρτυρίες»

ή . «Ἰησοῦς Χριστός Πάθος-Σταύρωση-Ἀνάστασις»

3. Γιά τήν περίοδο τῶν Χριστουγέννων:

ά . «Τό Μέγα τῆς Εὐσεβείας Μυστήριον».

β . «Εἰς τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν».

γ . «Ἡ χρονολόγησις τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Χριστός ἐπί γῆς».

έ . «Σύμμορφοι τῆς εἰκόνης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

στ . «Τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας».

ζ . «Πρός ὑποδοχήν».

ή . «Μυστήριον ξένο καί παράδοξο».

θ . «Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

ί . «Τό Μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

ια . «Προσκυνοῦμεν σου τήν γέννα Χριστέ».

ιβ . Ἡ Διαθήκη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

ιγ . Τά γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου

ιδ . «Ἰησοῦς Χριστός κατά τάς Γραφάς»

4. Γιά τήν ἑορτή τῆς Μεταμορφώσεως:

ά . «Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ σημασία της».

β . «Τό μυστήριον τοῦ θείου κάλλους τοῦ μεταμορφωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ».

γ . «Μεταμορφοῦσθε».

δ . «Ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός».

έ . «Ἡ Δόξα Κυρίου».

στ . «Ἡ θεοπτία στήν Παλαιά Διαθήκη».

ζ . «Ἡ ἔνδοξη Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

ή . Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος

θ . «Φῶς ἐκ φωτός, Θεός ἀληθινός»

5. Γιά τήν ἐορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ:

ά . «Σταθμοί στήν ζωή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

β . «Ἐσχατολογική Προσδοκία τῆς Ἐκκλησίας».

γ . «Προτυπώσεις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στήν Παλαιά Διαθήκη».

δ . «Τά θαύματα τοῦ Σταυροῦ».

έ . «Ὁ θρόνος τῆς Χάριτος».

στ . «Τά θαύματα τοῦ Σταυροῦ -Β »

ζ . «Ἱστορική μελέτη περί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπό ἀγίου Νεκταρίου»

Δ. Στήν σειρά «Θεομητορικά» ἐκδόθηκαν:

ά . «Μαρία Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί τῶν πιστῶν».

β . «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά».

γ . «Θεοτόκος, τό κάλλος τῆς Δημιουργίας».

δ . «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοί, Παρθένε Ἄχραντε».

έ . «Προτυπώσεις τῆς Θεοτόκου στήν Παλαιά Διαθήκη».

στ . «Πρός σέ κατέφυγον ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου Παρθένε Ἀγνή».

ζ . «Βαβαί τῶν Σῶν Μυστηρίων Ἀγνή».

ή . «ΜΑΡΙΑ. Θεοτόκος - Ἀειπάρθενος - Παναγία».

θ . Θεοτόκος. Τό σύνορο τῆς κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως

ί . «Ἡ Παρθένος Μαρία, ἡ Μητέρα τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ»

Ε. Στήν σειρά «Ἀγιολογικά» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ὁ Μείζων. Ὁ Πρόδρομος καί Βαπτιστής Ἰωάννης».

- β . «Οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος, οἱ στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας».
- γ . «Ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».
- δ . «Ὁ Προφήτης Δανιήλ (ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαπητός)».
- έ . «Ὁ Προφήτης Δανιήλ, ὁ περίδοξος».
- στ . Παῦλος Πρῶτος μετά τόν ΕΝΑ πού ἐκχριστιάνισε μιά αὐτοκρατορία.
- ζ . Μεγαλομάρτυς καί Ἰσαπόστολος Φωτεινή ἡ Σαμαρείτις
- ή . Ὁ Ὁσιομάρτυς Νεκτάριος ὁ ἐκ Βρυούλων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (ἡμ. μνήμης 11 Ἰουλίου)
- θ . Ἡ Ἁγία Παρασκευή ἡ νέα ἡ Ἐπιβατηνή (ἡμ. μνήμης 14 Ὀκτωβρίου)
- ί . Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ ἐκ Ἡπείρου
- ια . Ὁ Ὁσιος Σάββας ἡ Ἁγιασμένος
- ιβ . Ὁ Ἅγιος Νικόλαος Ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας ὁ θαυματουργός
- ιγ . Ἡ Ἁγία καλλιπάρθενος Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα ἡ ἀθληφόρος καί θαυματουργός
- ιδ . Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πολύκαρπος ἐπίσκοπος Σμύρνης
- ιέ . Ὁ Παῦλος στόν δρόμο γιά τή Δαμασκό

ΣΤ. Στή σειρά «Μηνύματα» ἐκδόθηκαν:

- ά . «Ὁλβιος Φάτνη». Μηνύματα Χριστουγέννων (2000-2009)
- β . «Ὁλβιον ῥ Έτος». Μηνύματα Πρωτοχρονιάς (2001-2010)
- γ . «Ὁλβιος Τάφος». Πασχάλια Μηνύματα (2000-2010)
- δ . «Ὁλβιος Φάτνη». Μηνύματα Χριστουγέννων (2010-2020)
- έ . «Ὁλβιον ῥ Έτος». Μηνύματα Πρωτοχρονιάς (2011-2021)
- στ . «Ὁλβιος Τάφος». Πασχάλια Μηνύματα (2011-2021)

Ζ. Στήν σειρά «Ἀναβαθμοί» ἐκδόθηκαν:

- ά . «Ἡ Ψυχωφελής» Σχόλια διά τήν περίοδον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

β . «Υπακοή στον Θεό».

γ . «Υμεῖς φίλοι μου ἔστε».

δ . «Μαρτυρία καὶ Μαρτύριον».

έ . «Λόγοι Ζωῆς».

στ . «Υποταγή στο Θεό».

ζ . «Ἐκκλησία. Ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας τῶν Ἀνθρώπων».

ή . «Υποδείγματα προσώπων».

θ . «Οἱ τελευταῖες ἐντολές τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

ί . «Μορφές Ἐλευθερίας».

ια . «Τέκνα Φωτός».

ιβ . «Οἱ προτεραιότητες στον πνευματικό ἀγῶνα τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή».

ιγ . «Γιὰ νὰ ἐορτάσουμε θεϊκῶς καὶ ὑπερκοσμίως».

ιδ . «Ἱερές ἀναβάσεις».

ιε . «Κάθαρση-Ἐγκράτεια-Ἀνάσταση».

ιστ . «Τὰ Κάλαντα».

ιζ . «Ἡ νίκη τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας».

ιη . «Ἐπάνοδος στο ἀρχαῖο κάλλος».

ιθ . «Τό μυστήριο τῆς Μετανοίας-Ἐξομολογήσεως».

κ . «Εἰσοδικό στήν περίοδο τοῦ Τριωδίου».

κά . «Ἡ εὐσπλαγχνία».

κά . Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν

κβ . Ψυχοσάβατο.

κγ . «Οἱ ἡμέρες τῶν κεκοιμημένων»

κγ . Ἡ Δημηγορία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στον Ἄρειο Πάγο τῶν Ἀθηνῶν (51 μ.Χ.). Ὁδοδείκτης τῆς σύγχρονης πορείας μας (2018)

Η. Στήν σειρά «Μνήμες» εκδόθηκαν:

ά . «Μικρά Ασία, ή γῆ τῶν πατέρων ἡμῶν».

β . «ΕΣΦΑΓΜΕΝΟΙ διά τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ».

γ . «ΓΕΡΑΣ ΨΥΧΩΝ πού μαρτύρησαν στήν Μικρασιατική καταστροφή».

δ . Μητροπολίτου Ἐφέσου Χρυσοστόμου: «Οἱ κατά τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τελευταῖοι διωγμοί τῶν Τούρκων».

έ . «Μνήμη Μαρτύρων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς».

στό . «Μνήμη τῆς γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τά ἔτη 1914-1922».

Θ. Στήν σειρά «Λατρείακά» εκδόθηκαν:

ά . Ἀκολουθίες Κατανυκτικῶν Ἑσπερινῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τῶν ἐτῶν 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010. Στά τεύχη αὐτά περιλαμβάνεται ἐκτός τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καί πε ρίληψις τοῦ ἑσπερινοῦ κηρύγματος τοῦ Μητροπολίτου.

β . Ἀκολουθίες Πανηγυρικῶν Ἑσπερινῶν τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν Πάσχα - Χριστουγέννων Θεο φανείων.

Ι. Στήν σειρά «Ἐποικοδομητικά» εκδόθηκαν:

ά . «Ὁ ξένος ἢ ἀλλοδαπός κατά τήν Ἀγίαν Γρα φήν».

β . «Τό θαῦμα τῆς Καισαριανῆς».

γ . «Ἡ ἀγάπη εἶναι τό γνώρισμα τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Ἡ ἀσθένεια ὑπό τό φῶς τῆς Ἀγίας Γραφῆς -Συμβολή εἰς τήν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας»

έ . «Γονεῖς καί παιδιά»

ΙΑ. Στήν σειρά «Πνοή» εκδόθηκαν:

ά . «Περί τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄ ».

β . «Ἱστορική ἀνασκόπησις τῆς διευθετήσεως τοῦ θέματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, ἣτις ὠδήγησεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928».

γ . «Ὁ δεῦτερος γάμος τῶν Κληρικῶν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον, 10 Μαΐου - 8 Ἰουνίου 1923».

δ . «Κάνιστρον Εἰσηγήσεων».

έ . «Ἑρμηνεία τῶν Ἀναστάσιμων Κανόνων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ» ὑπὸ Ἰωάννου Ζωναρᾶ.

στ . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς αὐτογνωσίας».

ζ . «Κείμενα ἀγ. Πατέρων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομικῆς Κρίσεως».

ή . «Τὸ διακόνημα τοῦ Ἐπισκόπου στὴν Ἐκκλησία».

θ . «Τίς εἰμί Κύριε;» (Ἡ αὐτοσυνειδησία τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας).

ί . Συναξάρια ὅλων τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἡμερῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου

ιά . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς αὐτογνωσίας» τ. Β΄

ιβ . «Εκκλησιαστικοὶ Λόγοι : α) Ἐπιτάφιος, καὶ β) Ἐπιμνημόσυκος στὸν Ἐθνοῖερομάρτυρα Γρηγόριον τὸν ἑ Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως»

ιγ . «Προτρεπτικός πρὸς τοὺς Ἕλληνας»

ιδ . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς Αὐτογνωσίας τ. Γ΄ »

ιέ . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς Αὐτογνωσίας τ. Δ΄ »

ΙΒ. Στὴν σειρά «Ἐπὶ κλησις» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ἐκλογή - Χειροτονία - Ἐνθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ».

β . «Ἀκολουθία Ἀισματική τοῦ Προφήτου Δανιήλ καί τῶν τριῶν ἐν καμίνῳ παίδων».

γ . «Ὁ Προφήτης Δανιήλ - Ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαπητός».

δ . «ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΩΣΙΣ».

ε . «Προϊστάμενος ἐν σπουδῇ». Διάφορες ὁμιλίες τοῦ † Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου.

ΙΓ. Στήν σειρά «Ἀφιερώματα» ἐκδόθηκαν:

α . «Τιμητικόν Ἀφιέρωμα εἰς τόν Μητροπολίτην Καί σαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Γεώργιον. Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱερwsύνης αὐ τοῦ».

β . «Εἰκοσιπενταετής ποιμαντορία», Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ.κ. Γεωργίου.

ΙΔ. Στήν σειρά «Ἀνάλεκτα Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου » ἐκδόθηκαν:

α . «Νομικά Ἀνάλεκτα, ὁμιλίες πρὸς Νομικούς».

β . «Ἱατρικά Ἀνάλεκτα, ὁμιλίες πρὸς Ἱατρούς».

γ . «Δράξασθε Παιδείας, ὁμιλίες πρὸς ἐκπαιδευτικούς».

δ . «Προϊστάμενος ἐν σπουδῇ» διάφορες ὁμιλίες.

ε . «Μία θεοστυγῆς συμπαιγνία (Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ καί αἱ κατ' αὐτήν δικονομικαί παραβάσεις).

Ἐπίσης κυκλοφοροῦν καί οἱ ἐκδοθεῖσες ἀπό τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου:

α . «Τομές Αὐτογνωσίας, ὁμιλίες πρὸς φοιτητές».

ΙΕ. Στήν σειρά «Ἐνημέρωσις» ἐκδόθηκαν:

α . «Ἐνημέρωση» τεῦχος 1.

β . «Ενημέρωση» τεύχος 2.

ΙΣΤ. Λοιπές Έκδόσεις

1. «Η ρύθμιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν ἀπελευθερωθεῖσων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος μετά τό 1914, τ. Α΄ »
2. «Η ρύθμιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν ἀπελευθερωθεῖσων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος μετά τό 1914, τ. Β΄ »
3. «Ἀπό τόν Ἱερό Ἄμβωνα τῆς Καισαριανῆς» τ. Α΄ ὑπό Ἀρχιμ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος
4. «Ἀπό τόν Ἱερό Ἄμβωνα τῆς Καισαριανῆς» τ. Β΄ ὑπό Ἀρχιμ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος
5. «Ὑδωρ ἐκ πέτρας» ὑπό Ἀρχιμ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος

2. ΠΟΛΥΠΤΥΧΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Α. Γιά τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα ἐκδόθηκαν:

1. «Προθύμως ἀνάβαινε, εἰς τήν πορείαν πρὸς τό Πάσχα Κυρίου».
2. «Ὁ καιρός τῶν ἀρετῶν».
3. «Ἡδονή - Ὁδύνη. Τό δίδυμον τέρας τῶν αἰσθησεων».
4. «Ἀγάπα τό ἴδιον σῶμα».
5. «Ἡ Προσευχή μας».
6. «Ἡ ἔλξις τοῦ Σταυροῦ».
7. «Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».
8. «Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή - Περίοδος πνευματικοῦ ἀγώνα».

Β. Γιά τό Ἅγιο Δωδεκάημερο ἐκδόθηκαν:

1. «Ὁ λόγος Σάρξ ἐγένετο ἦγουν προσέγγις εἰς τό Μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου».

2. «Ὁδηγίης διά τήν πνευματικήν ζωήν μας ἐν ὧσιν τῶν ἐορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου».

3. «Ἐορτάσωμεν ὡς δοκεῖ τῷ πνεύματι» Ἁγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

4. «Ὁ ἀμετάβλητος Χριστός εἰς ἓνα μεταβαλλόμενον κόσμον».

5. «Χριστουγεννιάτικοι ἀναβαθμοί».

6. «Ποῦ εὐρίσκεται ὁ Ἰησοῦς Χριστός;».

7. «Ὁ ἀναμενόμενος ἦλθε».

Γ. Γιά τήν Φιλανθρωπία ἐκδόθηκαν:

1. Ὁ Μέγας Βασίλειος μᾶς διδάσκει ὅτι: «Ὁ Χριστός ἀναθέτει αὐτούς πού ἀγαπᾷ σ' ὅσους Τόν ἀγαποῦν».

2. «Ἡ παρουσία μας στίς κοινωνικές ἀνάγκες».

3. «Προσφέρατε στόν ἔρανο τῆς ἀγάπης».

4. «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς» (Ματθ. ιδ' 16). Ἐντολή τοῦ Κυρίου στούς μαθητές Του.

5. «Ἐρανος Ἀγάπης 2008».

6. «Ἐρανος Ἀγάπης 2009».

7. «Ἐρανος Ἀγάπης 2012».

8. «Τά συσσίτια τῆς Ἐνορίας μας».

9. «Ἐρανος Ἀγάπης 2013».

10. «Μιμητές τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου».

11. «Ἡ Ἐλεημοσύνη (Ἐρανος Ἀγάπης 2016)».

12. «Φιλανθρωπία» Ἀγάπη – Συμπαράσταση – Κοινωνία-Προσφορά (Ἐρανος Ἀγάπης 2017-2018)

Δ. Γιά τήν αἰμοδοσία ἐκδόθηκαν:

1. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης».
2. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2007
3. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2008
4. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2009
5. «Ἐθελοντική Αίμοδοσία: Μιά ἀνθρώπινη Πράξη». 2010
6. «Αίμοδοσία: Μιμητές τῆς Ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας». 2014
7. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2012
8. «Αίμοδοσία: Δῶρο Ζωῆς- Προσφορά αγάπης». 2013
9. «Μέ τήν ἐθελοντική αίμοδοσία γινόμαστε μιμητές τῆς αγάπης τοῦ Κυρίου». 2014
10. «Ἐθελοντική Αίμοδοσία –δῶσε τό δῶρο τῆς ζωῆς» 2018
11. «Ἀφίσες καί Φυλλάδια» γιά τήν Ἐθελοντική Αίμοδοσία 2022
12. «Ἀφίσες καί Φυλλάδια» γιά τήν Ἐθελοντική Αίμοδοσία 2023

Ε. Γιά τήν νεότητα ἐκδόθηκαν:

1. «Μιά συντροφιά γιά κάθε παιδί τῆς πόλης μας».
2. «Οἱ νέοι ἀξίζει νά εἴμαστε ἀπαιτητικοί».
3. «Τί χαρίζει ὁ Χριστός στούς Νέους;»
4. «Τά θεμέλια τῆς ζωῆς».

ΣΤ. Ἀντιαιρετικά ἐκδόθηκαν:

1. «Ἐμποροι πίστεως».
2. «Ἡ σύγχρονη ἐπικίνδυνη πλάνη τοῦ Νεοπαγανισμοῦ».
3. «Καταστροφικές λατρεῖες - μιά παγίδα γιά νέους».
4. «Οἱ Μεγάλες Θρησκεῖες»

Ζ. Γιά τήν ποιμαντική τῶν Μυστηρίων ἐκδόθηκαν:

1. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός» - Γιά μιά καλή ἐξομολόγηση.

2. «Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».
3. «Ἐλυσε τίς ὡδῖνες τοῦ θανάτου».
4. «Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκατεροῦντες».
5. «Χρήσιμες ὁδηγίες γιά τοὺς γονεῖς, πού πρόκειται νά βαπτίσουν τὸ παιδί τους».
6. «Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν ἔκδοσι ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».
7. «Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε».

Η. Γιά τίς ἑορτές ἐκδόθηκαν:

1. «Μαρία ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ» (Δεκαπενταύγουστος).
2. «Ἡ ἀρχέγονος δικαιοσύνη» (Ύψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ).
3. «Ἡ ἔλευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος» (Πεντηκοστή).
4. «Καὶ ἰδοὺ ζῶμεν» (Μάρτυρες Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς).
5. «Μικρασιατικὴ καταστροφή».
6. «Ἡ θυσία τῶν καλῶν ποιμένων γιά τὸ λογικὸ ποίμνιό τους».
7. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας. Τὰ βασικά γνωρίσματά της» (Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας).
8. «Ἡ Νέα ταυτότητα» (Ἐθνικὴ ἑπέτειος 25ης Μαρτίου).
9. «Τοὺς Πατέρας καὶ διδασκάλους τιμήσωμεν» (Τριῶν Ἱεραρχῶν).
10. «Ἡ πίστις στὸν Θεὸ δὲν εἶναι κάτι γιά νά ντρέπεσαι ἀλλὰ γιά νά καυχᾶσαι ἐν Κυρίῳ» (Προφήτου Δανιήλ).
11. «Ἐγκωμιαστικὸς Λόγος εἰς τοὺς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καὶ Οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους
Τρεῖς Ἱεράρχες Βασίλειο τὸν Μέγα, Γρηγόριο τὸν Θεολόγο καὶ Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο».
12. «Τρεῖς Ἱεράρχες πρότυπα Ζωῆς».

13. «Ἡ ιεράρχηση τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς μας».
14. «Πίστη στό Θεό καί εἰκοσιένα».
15. Στυλογράφημα τῆς προσωπικότητος τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν

Θ. Γενικά ἐκδόθηκαν:

1. «Τό σιτάρι καί τό ἄχυρον».
2. «Τό Εὐαγγέλιον».
3. «Πολιτεύεσθε».
4. «Πῶς μπορῶ νά δεχθῶ τόν Χριστό».
5. «Ἐγώ εἰμι ὁ Ἵς Ἄρτος ὁ Ζῶν».
6. «Ἡ κλῆσις μας».
7. «Ὁ Θεός Πατέρας».
8. «Τό ὄνομα Χριστιανός».

Ι. Προγράμματα ἑορτῶν:

1. Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος καί Ἀγίου Πάσχα τῶν ἐτῶν· 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023.
2. Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἀγίου Δωδεκαημέρου τῶν ἐτῶν· 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05, 2005-06, 2006-07, 2007-08, 2008-09, 2009-10, 2010-11, 2011-12, 2012-13, 2013-14, 2015-16, 2016-17, 2017-2018, 2019-2020, 2021-2022.

ΙΑ. Μηνύματα:

1. Χριστουγέννων τῶν ἐτῶν· 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024.

2. Πρωτοχρονιάς τῶν ἐτῶν· 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025.

3. Πάσχα τῶν ἐτῶν· 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025.

ΙΒ. Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο

Στά ἐκδοθέντα ἐγκόλπια Ἡμερολόγια δημοσιεύθηκαν τά ἐν συνεχεία σύντομα ἀφιερωματικά κείμενα

1. «Ἡ Ἱστορία τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας» 2003.
2. «Ἱερά μονή Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς» 2004.
3. «Τό ὄνομα Χριστιανός» 2005.
4. «Ἐκκλησία ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ - Ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας τῶν Ἀνθρώπων» 2006.
5. «Τό Εὐαγγέλιον» 2007.
6. «Υποδείγματα προσώπων» 2008.
7. «Ἀποστολικές προτροπές στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας» 2009.
8. «Ἡ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς» 2010.
9. «Οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2011.
10. «Τό ἀξίωμα καί ἡ Διακονία τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2012.
11. «Ἡ Δύναμη τῆς Προσευχῆς» 2013.
12. «Ὁ ζωοδότης Σωτήρας μας Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός» 2014.
13. «Στόν Λόγο τοῦ Θεοῦ» 2015.
14. «Στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό πηγὴ εὐλογιῶν, σωτηρίας καί ζωῆς γιὰ τοὺς πιστοὺς» 2016.
15. «ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Τό μυστικὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2017.

16. «ΠΑΥΛΟΣ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ: Η αὐτοσυνειδησία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου»
2018.

17. «ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ». Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιον 2019.

18. «ΓΥΝΑΙΚΑ» Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιον 2020.

19 «Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο 2021

20. «Εἰσήγησις περί Ἀνακηρύξεως τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου (Καλαφάτη) ὡς Ἱερομάρτυρος († 1922». Ἀφιερωμένο στήν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπό τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς (1922-2022)

21. Νεομάρτυρες - Ἱερομάρτυρες καί Μάρτυρες. Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιο
2023.

22. Λατρεία. Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιο 2024.

23. Ὁ Σταυρός ἀπαίτηση καί τίτλος δόξας. Ἡμερολόγιο 2025.

24. Ἄ Οἰκουμενική Σύνοδος. Ἡμερολόγιο 2026.

ΙΓ. ΑΦΙΣΕΣ

Α . Γιά τήν νεότητα ἐκτυπώθηκαν:

1. «Μιά συντροφιά γιά κάθε παιδί τῆς πόλης μας».
2. «Οἱ νέοι ἀξίζει νά εἴμαστε ἀπαιτητικοί».
3. «Ὁ Χριστός εἶναι τό ὕδωρ τῆς ζωῆς».
4. «Συντροφιά γιά νέους καί νέες ἄνω τῶν 18 ἐτῶν».
5. «Η ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΝΕΟΥΣ».
6. «Κατασκηνώσεις γιά νέους».
7. «Ἐπ' ἐλευθερία γιά νέους».

Β . Γιά τήν φιλανθρωπία ἐκτυπώθηκαν:

1. «Ἡ Παρουσία μας στίς κοινωνικές ἀνάγκες».
2. «Προσφέρατε στόν ἔρανο τῆς ἀγάπης».
3. «Ἑρανός Ἀγάπης 2006».
4. «Ἑρανός Ἀγάπης 2007». «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς».

5. «Έρανος Αγάπης 2008».
6. «Ένοριακό Σπίτι Γαλήνης Χριστοῦ, Βοήθησε κι ἐσύ! Πρόσφερε ἀγάπη!».
7. «Έρανος Αγάπης 2013».
8. «Έρανος Αγάπης 2014».
9. «Έρανος Αγάπης 2015».

Γ΄ . Γιά τήν Αἰμοδοσία ἐκτυπώθηκαν:

1. «Πρόσκληση ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας».

Δ΄ . Ἄλλες ἐκτυπώσεις:

1. «Ἑσπερινές ὁμιλίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δανιήλ».
2. «Σχολή Ἀγιογραφίας».
3. «Ἱερά Πανήγυρις Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς».
4. «Προσκυνοῦμεν σου τήν Γένναν Χριστέ».
5. «Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ στό INTERNET: Γυρίστε σελίδα».

* * * * *

20. Internet

Ὑπεύθυνος ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυκας καὶ ὁ κ. Γρηγόριος Καραγιάννης, Προγραμματιστής.

Στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπολεως μας ἐκτίθενται πληροφορίες γιὰ τὴν διοικητικὴ διάρθρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ κείμενα πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

Ἐνθαρρύνουμε τοὺς υπεύθυνους Νεότητος νὰ ἐπιμεληθοῦν τὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἑνορίας τους, στὴν ὁποία πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἱστορικὰ

καὶ ἐνημερωτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν Ἑνορία καὶ πληροφορίες γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐργασία καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἑνορίας.

Ἡ ἐπισκεψιμότητα τῆς ἱστοσελίδος μας δεικνύει, ὅτι ἀνταποκρίνεται στὰ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα πολλῶν.

Τὴν περίοδο ἀπὸ 13.09.2024 ἕως 9.10.2025 ἐπισκέφθηκαν τὴν σελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας 63.336 νέοι ἐπισκέπτες καὶ 180.857 κατ' ἐπανάληψιν ἐπανερχόμενοι. Ἡ ἱστοσελίδα μας προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον ἐπισκεπτῶν ἀπὸ 70 χῶρες.

Ὅμοίως αὐξημένη ἐπισκεψιμότητα σημειώνεται καὶ στὶς σελίδες τῆς νεότητος τῶν Ἑνοριῶν. Πρὸς ἐνημέρωση τῶν πιστῶν γιὰ τὴν ἀναπτυσσόμενη ποιμαντικὴ διακονία ἐκδίδουμε καὶ ἀποστέλλουμε στὶς Ἑνορίες σχετικὲς ἀφίσσες πρὸς ἀνάρτισή τους στοὺς πίνακες ἀνακοινώσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

* * * * *

Γ' . Φιλανθρωπία - Κοινωνικὴ Προσφορά

1. Γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας ἱδρύθηκε τὸ 1974 τὸ Ἰδρυμα «Κεντρικὸ Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» «Κ.Τ.Φ.» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργεῖ ἔκτοτε ὡς νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου (ν.π.ι.δ.) μέ ἰδιαίτερο Κανονισμό ἐγκριμένο ἀπὸ τὴν Ἱερά

Σύνοδο της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος καί δημοσιευμένο στό ὑπ' ἀριθμό 1947/18.07.2014 τ.Β Φύλλο της Ἐφημερίδος της Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.) μέ αὐτοτελῆ οἰκονομική διαχείριση καί διοικεῖται ἀπό 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο. Ἔχει ἔδρα στήν Καισαριανή ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 83 τ.κ. 161 21 μέ στοιχεῖα ἐπικοινωνίας : Τηλ. 210-7224123 -Internet : www.imkby.gr – e-mail: info@imkby.gr

Ἡ Ἐκκλησιαστική αὐτή Δομή σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ἔχει ὡς σκοπό τήν ἀντίληψη, προστασία καί ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων, ἰδία κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διά τῆς παροχῆς παντοειδοῦς ὑλικῆς βοηθείας.

Τά ἔσοδα τοῦ «Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας» ("Κ.Τ.Φ.") καί τῶν Παραρτημάτων του «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» ("Ε.Τ.Φ.") προέρχονται:

α . Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν πού κατατίθενται στά εἰδικά κτίτια τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

β . Ἀπό τίς δυσκοφορίες πού διεξάγονται κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους.

γ . Ἀπό τίς δωρεές τῶν Ἐνοριτῶν

δ . Ἀπό Ἐπιχορηγήσεις.

Εἰδικώτερα τά ἔσοδα πού ἔχει διατίθενται γιά:

α . Τήν ὑλική ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων.

β . Τήν ἀποφυλάκιση κρατουμένων στίς φυλακές γιά χρέη.

γ . Τήν ἱατροφαρμακευτική περίθαλψη τῶν ἐνδεῶν.

δ . Τίς υποτροφίες καί βοηθήματα απόρων σπουδαστῶν,
ιεροσπουδαστῶν καί φοιτητῶν τῆς θεολογίας.

έ . Τήν περίθαλψη ἀναξιοπαθούντων καί ἐγκαταλελειμμένων
γερόντων καί ἀνιάτως ἀσθενούντων.

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ
ΕΜΦΑΙΝΟΥΣΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2024

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ
Ίδρυμα "Κεντρικόν Ταμεῖον Φιλανθρωπίας"	220.600,67€
"Ένοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας" Ίερῶν Ναῶν	172.881,74€ Σύνολον 393.482,41€

" Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ" έννέα (9)	ά . 789 μερίδες φαγητοῦ ἡμερησίως μέ ἐτήσιον κόστος 1.245.400,00 € β . 489 δέματα τροφίμων μηνιαίως καί 2.844 περιοδικῶς ἐτησίου κόστους 536.152,00€
--	---

Ίματιοθῆκες δύο (2)	ά Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος β Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα
----------------------------	--

Τράπεζα Αἵματος μία (1)	Έθελοντές Αἱμοδότες 138 πρόσωπα Σύνολο διατεθεισῶν
--------------------------------	---

	φιαλών 40
Διανομή τροφίμων έτησίως	23.163 κιλά ξηράς καί νωπής τροφής
Άριθμός προσώπων έθελοντών στίς δομές φιλανθρωπίας	191 πρόσωπα

**Απόσπασμα από τό ύπ' αριθμόν 54/2025 Πρακτικό τής Γενικής Συνέλευσης
τοῦ Ἰδρύματος**

2. Στίς Ἐνορίες τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως δραστηριοποιούνται τά «Ἐνοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας» («Ε.Τ.Φ») πού εἶναι τά Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος «Κ.Τ.Φ.» καί καλύπτουν τίς προκύπτουσες ἀνάγκες στήν περιοχή τῶν Ἐνοριῶν τής Μητροπολιτικῆς Περιφερείας μας καί διοικοῦνται ἀπό 5μελή Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

3. Τά ἔσοδα τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν «Ε.Τ.Φ.» διαχειρίζονται τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν «Ε.Τ.Φ.». Συντάσσεται Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός πού ἐγκρίνεται ἀπό τά ἀρμόδια ἐποπτικά Ὁργανα καί ἡ διαχείριση ὅλη ἐλέγχεται ἀπό Ἑταιρεία Ὁρκωτῶν Λογιστῶν πού συντάσσει Ἐκθέσεις γιά τό καθένα Ταμεῖο. Αὐτές τίθενται ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν τῶν Ὁργάνων καί ἐνημερώνονται γι' αὐτή τά μέλη τής Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως πού πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο.

*

4. Ἐνοριακά συσσίτια

* Τρέφουμε καθημερινά στά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ) πού λειτουργοῦν τά *Συσσίτια* τῶν Ἐνοριῶν μας ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

* Διανέμονται ἔνεκα τῶν κινδύνων ἀπό τήν πανδημία τοῦ Covid-19 ἀπό τά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ) δέματα μέ τρόφιμα σέ οἰκογένειες

έβδομοδιαίως καί έκτάκτως Χριστούγεννα καί Πάσχα σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

Τά τρόφιμα πού διανέμονται σέ δέματα προέρχονται :

ά . Από Ἐταιρεῖες, Ὄργανισμούς καί Ἰδρύματα πού ἀνταποκρίνονται σέ αἰτήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

β . Από τό Πρόγραμμα «Ὅλοι μαζί μπορούμε», ὅπου οἱ πολῖτες προσφέρουν διάφορα τρόφιμα καί λοιπά εἶδη σέ εἰδικούς χώρους τῶν Super Markets τῆς περιοχῆς μας καί τά συλλέγει εἰδικό συνεργεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί στήν συνέχεια διανέμονται κατά τίς ἀνάγκες τῶν Ἑνοριῶν.

γ . Από τίς προσφορές τῶν πιστῶν ἀπευθείας στίς Ἑνορίες.

δ . Από τά γεύματα πού προσφέρουν Ἑνορίτες γιά τήν ἀνάπαυση τῶν κεκοιμημένων οἰκείων καί προσφιλῶν προσώπων τους ἢ καί γιά ἄλλους λόγους.

Κατά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος καθημερινῶς προσφέρθηκε μαγειρεμένο φαγητό γιά τοὺς ἀναξιοπαθοῦντες ἀδελφούς μας.

Εἰδικότερα γιά τό Ἱεραποστολικό ἔτος 2022-23:

Σύνολο σιτιζομένων : 360 πρόσωπα (X2 γεύματα ἡμερησίως)=720 μερίδες ἡμερησίου κόστους (X5€ ἕκαστη μερίδα) 3.600,00€. Μηναίου κόστους 108.000,00€ καί ἐτησίου 1.296.400,00€

Σύνολο προσφερομένων δεμάτων μηνιαίως: 485 δέματα (ἀξίας 60€ ἕκαστον κ.τ.μ.ο.) πού ἀντιστοιχοῦν σέ 1.936 πρόσωπα (485 δέματα X4 ἀναλογοῦντα πρόσωπα περίπου ἀνά οἰκογένεια). Μηνιαῖο κόστος 29.100,00€ καί ἐτήσιο κόστος 349.200,00€

Σύνολο προσφερομένων δεμάτων περιοδικῶς (Χριστούγεννα – Πάσχα –Καλοκαίρι) : 916 κ.τ.μ.ο ἀνά περίοδο, ἥτοι 2.748 δέματα

συνολικά για τις τρεις περιόδους. Τό κόστους αὐτῶν ὑπολογίζεται σέ 60,00€ ἕκαστον, ἥτοι συνολικῶς 164.880,00€

Σύνολο διακονουσῶν ἐθελοντριῶν κυριῶν: 177

5. Τά λειτουργοῦντα «Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ» τῶν Ἐνοριῶν εἶναι:

ά . Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς.
Ὁδός Κιουπεκτσόγλου 1. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7236204

β . Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς. ὁδός
Συβρισαρίου 40 Καισαριανή. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7213848.

γ . Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς. Ὁδός
Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 195. Τ.κ. 161 22 Καισαριανή. Τηλ. 210 7222557.

δ . Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος: Κορυτσαῖς καί
Κωνσταντιλιέρη. Τ.κ. 161 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660859..

έ . Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ελβετίας Βύρωνος: Ἀγίου
Δημητρίου 36. τ.κ. 162 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660943.

στέ . Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος:
Μεταμορφώσεως 1. Τ.κ. 162 32 Βύρωνα. Τηλ. 210 7628670.

ζ . Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος: Σουλιωτῶν 3,
Καρέα Βύρωνα. Τ.κ. 162 33 Βύρωνα. Τηλ. 210 7651595.

ή . Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -Ἀγίας Φωτεινῆς
Ὑμηττοῦ: Εὐαγγελιστρίας 1. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 9734311.

θή . Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου
Ὑμηττοῦ : Πλατεία Ὑμηττοῦ. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 7613039.

6. Ἐπιπλέον μέ τὸ «Κ.Τ.Φ.» καὶ τὰ «Ε.Τ.Φ.»

* Ἀγκαλιάζουμε μέ στοργή ὅσους ἔμειναν μόνοι καί ἀβοήθητοι.

* Προσφέρουμε οικονομικά βοηθήματα για να αντιμετωπισθοῦν σοβαρά προβλήματα υγείας για θεραπεία καί νοσηλεία.

* Ένισχύουμε οικονομικά αδυνάτους να καλύψουν τίς βιοποριστικές ανάγκες τους.

* Στηρίζουμε Σχολεία, Συλλόγους καί Σωματεία μέ κοινωνοφελείς σκοπούς να ανταποκριθοῦν στούς σκοπούς τους.

* Διαθέτουμε ένδύματα – ὑποδήματα καί λοιπά εἴδη ἱματισμοῦ σέ ὅσους χρειάζονται ἀπό τίς δύο (2) Ἱματιοθήκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργοῦν.

ά . Στόν Ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρέα

β . Στό Παρεκκλήσιο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Ἑνορίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Ἔχουν ἀποσταλεῖ κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τά εἴδη αὐτά στίς Φυλακές Κορυδαλλοῦ (Ἀνδρικό –Γυνακεῖο Τμῆμα), στή Φυλακή τοῦ Ἑλαιῶνα (Γυνακεία), στήν Φυλακή Μαλανδρίνου (Ἀνδρική), στήν Φυλακή Ἀνηλίκων (Αὐλῶνος), στό Τμῆμα Ἀλλοδαπῶν (Ἀνδρῶν) στήν Ἀμυγδαλέζα καί στήν Διεύθυνση Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν Ἀττικῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πέτρου Ράλλη 24.

*

7. Πρόγραμμα Συλλογῆς καὶ Διανομῆς Τροφίμων.

Ἵπεύθυνοι ά) Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος, β) Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Χρῆστος Μπάρδης γ) Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Πέτρος Δαουτᾶκος Ἑφημέριοι.

Συγκεντρώνονται τὰ προσφερόμενα τρόφιμα στὰ Καταστήματα στὴν δράση «Ὅλοι μαζί μπορούμε» καὶ διανέμονται στὰ «Σ.Γ.Χ.» κατὰ τὶς ἀνάγκες

Στὰ πλαίσια αὐτοῦ τοῦ Προγράμματος διανέμονται:

Προϊόντα, Φροῦτα καὶ Ὀπωροκηπευτικά ἀπὸ Ἰδιῶτες καὶ Φορεῖς.

Τρόφιμα προσφερόμενα ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα «Τράπεζα Τροφίμων», γιὰ τοὺς τρόφιμους τῶν «Σ.Γ.Χ.» καὶ τῶν μελῶν τῶν νεανικῶν συντροφειῶν.

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι:

Τὰ προσφερόμενα εἶδη πρέπει νὰ καταναλώνονται ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.». Ἐὰν οἱ τρόφιμοι παραλάβουν κάποιο τρόφιμο μαζί τους γιὰ νὰ τὸ καταναλώσουν, αὐτὸ θὰ γίνεται μὲ δική τους εὐθύνη.

Ἐπειδὴ πολλὰ ἀπὸ τὰ προσφερόμενα προϊόντα ἀναγράφουν ἡμερομηνία λήξεως, τὰ εἶδη αὐτὰ πρέπει νὰ διατίθενται πρὸς κατανάλωση ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας. Ἐὰν κάποιος ἀπὸ τοὺς τροφίμους δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταναλώσει τὸ προσφερόμενο ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.» καὶ τὸ παραλάβει νὰ τὸ καταναλώσει ἐκτὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.», πρέπει νὰ τοῦ ἐπισημάνουμε ὅτι αὐτὸ τὸ πράττει μὲ δική του εὐθύνη καὶ ὅτι πάντως πρέπει νὰ τὸ καταναλώσει ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας.

Ἐπειδὴ τὸ Ἰδρυμα ζητεῖ τὰ στοιχεῖα τῶν τροφίμων, οἱ ὑπεύθυνοι Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν στὸ Ἀρχεῖο καταστάσεις μὲ πλήρη στοιχεῖα τους γιὰ νὰ ἀποδεικνύονται σὲ κάθε ἔρευνα ποιοὶ καὶ πόσοι εἴτε ἔλαβαν τὰ τρόφιμα εἴτε σιτίζονται στό «Σ.Γ.Χ.».

*

8. Ἔργα Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης.

Υπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος

Στόν Τομέα αὐτόν ἐντάσσονται ὅλες οἱ ἐνέργειές μας γιά τήν συλλογή ἀνθρωπιστικῆς βοηθείας καί ἀποστολῆς αὐτῆς στούς ἔχοντας ἀνάγκη. Μέχρι σήμερα ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπέστειλε κατά τό παρελθόν ἔτος ἀνθρωπιστική βοήθεια.

Στούς φυλακισμένους τῶν Φυλακῶν Μαλανδρίνου (Φωκίδος) καθώς καί στούς πυρόπληκτους ἀδελφούς μας.

*

9. «Ἔρανος ἀγάπης»

Υπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας.

Μέ τόν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης» καλύπτουμε τίς δαπάνες τῆς φιλανθρωπικῆς καί κοινωνικῆς διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ διακονία αὐτή γιά νά ἐπιτύχει προϋποθέτει καλή ὀργάνωση καί ἐξασφάλιση καταλλήλων, ἐμπείρων καί κατηρτισμένων στελεχῶν.

Θά λάβετε ἐγκαίρως ὁδηγίες γιά τήν διοργάνωση τοῦ «Ἐράνου τῆς Ἀγάπης» τοῦ ἔτους 2025.

Στοιχεῖα «Ἐράνου Ἀγάπης» 2024

Ὁ Υπεύθυνος τοῦ «Ἐράνου Ἀγάπης» Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας παρουσίασε στά μέλη τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τόν Ἀπολογισμό γιά τόν διενεργηθέντα «Ἔρανο Ἀγάπης» κατά τό ἔτος 2016-17 πού ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ὁ «Ἔρανος τῆς Ἀγάπης» 2024 διεξήχθη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς 27.11.2024 (Ἀριθμός Πρακτικοῦ 291 καί σύμφωνα μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 305 (Φ.1/3/478/08.10.2024)

Έγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Δανιήλ καί Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Γιά τόν «Έρανο τῆς Ἀγάπης» 2022 παρελήφθησαν ἀπό τούς Προέδρους τῶν «Ένοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» καί διετέθεισαν 56.500 κουπόνια ἀξίας 1,00€ καί 10.000 κουπόνια ἀξίας 2,00€, ἥτοι συνολικῆς ἀξίας 76.500,00€

Μετά τό πέρας τοῦ «Έράνου Ἀγάπης» κατετέθη ἐκ τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ στό «Ένοριακό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» ἐκάστου Ἱεροῦ Ναοῦ ποσοστό 65% καί στό «Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» ποσοστό 35% ὡς ἐμφαίνεται ἀπό τά ἔντυπα τῶν Ἀπολογισμῶν πού κατετέθησαν στήν Ἱερά Μητρόπολη ὑπογεγραμμένα ἀπό τόν Πρόεδρο καί τά μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐνός ἐκάστου «Ένοριακοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας».

Συνολικῶς στόν **«Έρανο τῆς Ἀγάπης» 2024** συγκεντρώθηκε τό ποσό τῶν ἑβδομήκοντα ἑξ χιλιάδων καί πεντακοσίων Εὐρώ (76.500,00€).

Ἀπό τό ποσό αὐτό εἴκοσι ἑξ χιλιάδες καί ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα πέντε Εὐρώ (26.775,00€) κατετέθηκε στό «Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά νά καλυφθοῦν τά ποικίλα περιστατικά ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν μας κατά τήν διάρκεια ὅλου τοῦ ἔτους.

Ποσό τεσσαράκοντα ἑννέα χιλιάδων καί ἑπτακοσίων εἰκοσιπέντε Εὐρώ (49.725,00€) κατετέθηκε στά «Ένοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν ἐπιτέλεση τῆς πολυμόρφου κοινωνικῆς διακονίας τους.

Ὁ «Έρανος τῆς Ἀγάπης» διεξήχθη ἀπό ἐθελοντές καί ἐθελόντριες κάθε Ένορίας πού ἀνέρχονται σέ 250 πρόσωπα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς Κορινθίους νὰ προσφέρουν οἰκονομικὴ βοήθεια γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ γενικώτερα τῆς Παλαιστίνης, τὴν γνωστὴ «Λογία», παραλληλίζοντάς τους μὲ τὴν σπορὰ τῶν ἀγρῶν ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς ποὺ ὅταν σπέρνουν λίγο σπόρο θὰ θερίσουν λίγα, ἐνῶ ὅταν σπείρουν μὲ ἀφθονία θὰ θερίσουν ἄφθονους καρπούς.

10. Οἱ Κληρικολαϊκὲς Συνελεύσεις.

Γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν λαϊκῶν στελεχῶν, τῶν συνεργατῶν στίς Ἑνορίες, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί παντός ἐνδιαφερομένου κατ' ἔτος συγκαλοῦμε Κληρικολαϊκὴ Συνέλευση στήν ὁποία ἐκθέτουμε ὅλα τὰ δεδομένα τόσο τῆς πνευματικῆς καί ποιμαντικῆς διακονίας ὅσο καί τὰ οἰκονομικά στοχεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τῶν Ἑνοριῶν αὐτῆς.

Θεωροῦμε κατάλληλο καί ἐπίκαιρο νὰ μνημονεύσουμε τὴν προσευχή τῆς κοινότητος τῶν Μαθητῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν ἀποστόλων Πέτρου καί Ἰωάννου ποὺ τοὺς εἶχαν συλλάβει οἱ Ἰουδαῖοι Ἀρχιερεῖς ἐπειδὴ κήρυτταν τὸν Ἰησοῦ Χριστό:

«Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ διὰ στόματος Δαυῖδ παιδός σου εἰπών· ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε

γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας» (Πράξεων δ' , 24-31)

Δηλαδή : «Αὐτοί, ὅταν τ' ἄκουσαν, προσευχήθηκαν ὅλοι μαζί στό Θεό καί εἶπαν: «Κύριε, ἐσύ δημιουργήσες τόν οὐρανό, τή γῆ, τή θάλασσα καί ὅλα ὅσα βρίσκονται σ' αὐτά. Ἐσύ εἶπες μέ τό στόμα τοῦ Δαβίδ, τοῦ δούλου σου: Γιατί φρύαξαν τά ἔθνη; Γιατί οἱ λαοί μηχανεύτηκαν ἀνώφελα σχέδια; Παρατάχτηκαν γιά πόλεμο οἱ βασιλιάδες τῆς γῆς καί οἱ ἄρχοντες συγκεντρώθηκαν σ' ἕναν τόπο, ἐναντίον τοῦ Κυρίου κι ἐναντίον τοῦ Μεσσία του. Πραγματικά, συγκεντρώθηκαν ἐναντίον τοῦ ἁγίου δούλου σου Ἰησοῦ, πού ἐσύ τόν ἔχρισες Μεσσία, ὁ Ἡρώδης καί ὁ Πόντιος Πιλάτος μαζί μέ πλῆθος ἐθνικῶν καί Ἰουδαίων, γιά νά κάνουν ὅσα εἶχε ὀρίσει προηγουμένως ἡ δύναμή σου καί ἡ σοφία σου νά γίνουν. 29Και τώρα, Κύριε, κοίταξε τίς ἀπειλές τους! Δῶσε δύναμη στούς δούλους σου νά κηρύττουν τό λόγο σου μέ πολύ θάρρος. Ἄπλωσε τό χέρι σου, γιά νά γίνονται θεραπείες καί θαυματουργικές ἀποδείξεις τῆς δυνάμεώς σου, στό ὄνομα τοῦ ἁγίου δούλου σου Ἰησοῦ». Ὅταν τελείωσαν τήν προσευχή, σείστηκε ὁ τόπος ὅπου ὅταν συγκεντρωμένοι, ὅλοι πλημμύρισαν ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα καί κήρυτταν τό λόγο τοῦ Θεοῦ μέ θάρρος»

Πατέρες καί Ἀδελφοί «Αὐξάνεσθε δέ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ » (Β' Πέτρου γ' , 18)

Μὲ πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ

